

Open Access, Refereed Biannual Journal of the Center for Indigenous Knowledge and Community Studies, Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Submit your academic papers to director@cikcs.sab.ac.lk

Follow this and additional works at: www.sab.ac.lk

e-mail: director@cikcs.sab.ac.lk

ශ්‍රී ලංකාවේ මාර්ගගත ඉගෙනුම් ප්‍රතිපත්තිය සහ එහි නැඟී එන අභියෝග

කේ. ඒ. ජී. රංචල, සමාජීය විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය,
anushkaga98@gmail.com

ජී. සී. එල්. පතිරණ, සමාජීය විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය,
pathiranaakash@gmail.com

Received: 19 February 2024 / Revised: 05 April 2024 / Accepted: 06 May 2024

සාරසංක්ෂේපය

කලින් කලට ලොව පුරා ඉදිරිපත් වන අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති විවිධාකාරය. මාර්ගගත අධ්‍යයනය යනු එසේ ඉදිරිපත් වූ නව අධ්‍යයන රටාවකි. මාර්ගගත ඉගෙනුම් ප්‍රතිපත්තියෙහි ව්‍යාප්තිය ශීඝ්‍රයෙන් වර්ධනය වීම සිදුවන්නේ කොවිඩ් වසංගත තත්වයන් සමගය. සාම්ප්‍රදායිකව පංති කාමරයක භෞතිකව ගලා යන ශ්‍රී ලංකාවෙහි අධ්‍යාපන රටාවට මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපනයෙහි ආගමනය අභියෝග රැසකට මූල පාදක විය. “ශ්‍රී ලංකාවේ මාර්ගගත ඉගෙනුම් ප්‍රතිපත්තිය සහ එහි නැඟී එන අභියෝග රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය ඇසුරින්” අධ්‍යයනය කිරීම මුඛ්‍ය අරමුණ කරගනිමින් පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. මෙම අධ්‍යයනය මිශ්‍ර අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය යටතේ ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික දත්ත පදනම්ව සිදු කර තිබේ. ප්‍රශ්නාවලි සහ සම්මුඛ සාකච්චා මගින් ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කර ගත් අතර පොත් පත්, සඟරා, ලිපි ලේඛන, අන්තර්ජාලය හරහා ද්විතීයික දත්ත ලබා ගන්නා ලදී. නියැදි ප්‍රමාණය අසුවක් වන අතර එය රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ තෝරාගනු ලැබූ පාසල් ත්‍රිත්වයකින් ගුරුවරුන් දස දෙනෙකුගෙන් සහ ශිෂ්‍යයන් හත්තැ දෙනෙකුගෙන් සමන්විත විය. දත්ත විශ්ලේෂණයේදී තේමාත්මක විශ්ලේෂණය යොදා ගත් අතර දත්ත ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රස්තාර, වගු, රූප සටහන් මත පදනම්ව සිදු කරන ලදී. මෙම අධ්‍යයනය තුළ දී ශ්‍රී ලංකාවේ සබැඳි අධ්‍යයන ප්‍රතිපත්තිය නව අභියෝගයන් රැසකට මූල පාදක වූ බව නිගමනය කළ හැකි විය. විශේෂයෙන්ම පාසල් දැරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයෙන් දුරස් වීම, භෞතික හා

මානව සම්පත් හිගය, සහභාගිත්වයෙහි හා ආයතනික ධාරිතාවයෙහි දුර්වලතා සහ අධ්‍යාපනය සීමා වීම ඒ අතරින් සුවිශේෂය. භෞතික සහ මානව සම්පත් ප්‍රසාරණය කිරීම, ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින්ගේ සහ ක්‍රියාත්මක කරන්නන්ගේ සහභාගිත්වය සහ හැකියාවන් වර්ධනය කිරීම මෙම අභියෝගයන්ට විසඳුම ලෙස නිගමනය කරන ලදී.

ප්‍රමුඛ පද: ආයතනික ධාරිතාවය, තාක්ෂණය, මාර්ගගත අධ්‍යාපනය, සහභාගිත්වය

හැඳින්වීම

දැනුම සම්ප්‍රේෂණය කිරීම හෝ කුසලතා සහ වර්ත ලක්ෂණ පෝෂණය කිරීම වැනි ඇතැම් අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා යොමු කරන ලද අරමුණු සහිත ක්‍රියාකාරකමක් ලෙස අධ්‍යාපනය හඳුන්වා දිය හැකිය. අධ්‍යාපනය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේ දී ගෝලීයකරණයත් සමග නවමු කාරණාවන් ඔස්සේ නවමු අධ්‍යයන මාර්ගයන් ද කළ එළි බසින්හට විය. එහි දී දුරස්ථ අධ්‍යාපනය යන සංකල්පයත් සමග 1990 දශකය වනවිට මාර්ගගත ඉගෙනීම (Online Learning) හඳුන්වා දී ඇත (Chandasiri, 2020). මාර්ගගත ඉගෙනීමේ ප්‍රතිපත්තිය ඔස්සේ ආරම්භ වූ මෙම නවමු අධ්‍යාපන රටාව ලොව පුරා විකාසනය විය. එහි දී මාර්ගගත අධ්‍යාපනය යනු කුමක්ද යන්න පිළිබඳව සරලව කිවහොත් පරිගණකයක් හරහා ලබා ගත හැකි ඉගෙනීම සහ අනෙක් ආධාරක සම්පත් ලෙස හඳුන්වා දිය හැකිය. කෙසේ නමුත් ඉතිහාසය, න්‍යාය පර්යේෂණ සැලසුම් කිරීම සහ ප්‍රායෝගිකව ආමන්ත්‍රණය කරමින් සම්මිශ්‍රිත සහ සම්පූර්ණයෙන්ම මාර්ගගත ඉගැන්වීම් වේදිකා පිළිබඳ පුළුල් ගවේෂණයක් ලෙස ද මාර්ගගත අධ්‍යාපනය විස්තරාත්මකව හඳුන්වා දිය හැකිය.

නව තාක්ෂණයන්ගේ එකතුවීම, අන්තර්ජාලය ගෝලීය වශයෙන් භාවිත කිරීම සහ දිනෙන් දින විකාසනය වන ඩිජිටල් ආර්ථිකය සඳහා වරින් වර පුහුණු කරන ලද ශ්‍රම බලකායක් සඳහා ඇති ඉල්ලුම නිවු කිරීම හේතුවෙන් එහි විවිධ මාදිලියේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනය ලොව පුරා ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වෙමින් පවතී. මාර්ගගත අධ්‍යාපනය 2025 වන විට ප්‍රධාන අධ්‍යාපන ධාරාව වීමට ද නියමිතය. එමෙන්ම තොරතුරු සහ සන්නිවේදන තාක්ෂණයන් දියුණු වෙමින් පවතින බැවින් මාර්ගගත අධ්‍යාපනය තාක්ෂණය ආර්ථික සහ ක්‍රියාකාරී වශයෙන් වඩාත් ශක්‍ය වී ඇත (Teo & Williams, 2005). නවමු අධ්‍යයන ක්‍රමයක් වූ මාර්ගගත අධ්‍යාපනය යන්න සම්බන්ධයෙන් විවිධ පර්යේෂකයන් සහ විචාරකයින් අදහස් දක්වා ඇත. එම නිර්වචනයන් සලකා බැලීමේ දී Clark සහ Mayer යන දාර්ශනිකයන් විසින් “ඉගෙනීම සහ උපදෙස් පිළිබඳ විද්‍යාව” යන පරීක්ෂණය මගින් “බහුමාධ්‍ය ඉගෙනුම් පාරිභෝගිකයන් සහ නිර්මාණකරුවන් සඳහා ඔප්පු කරන ලද මාර්ගෝපදේශයන්

ඉගෙනීමට සහය වීම සඳහා ඩිජිටල් උපාංග හරහා ලබා දෙන උපදෙස්” ලෙස විද්‍යුත් ඉගෙනීම අර්ථ දැක්විය (Carliner, 2014).

MintZer සහ Leipzig (2006) විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ “කාර්ය සාධනය සහ දැනුම වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අන්තර්ජාල තාක්ෂණය භාවිත කිරීම” ලෙස විද්‍යුත් ඉගෙනීම අර්ථ දක්වා ඇත. අධ්‍යාපනය පිළිබඳ සමකාලීන කතිකාවේ ඇති ප්‍රධාන වචනයක් ලෙස මාර්ගගත අධ්‍යාපනය හඳුන්වා දිය හැකිය. මාර්ගගත ඉගෙනුම් ක්‍රියාකාරකම් දෙස බැලීමේ දී එය වර්තමානය වන විට අධ්‍යාපනයේ පොදු අංගයක් බවට පත්ව තිබේ. එහි දී එවැනි ක්‍රියාකාරකම් පරිපූරක අන්තර්ක්‍රියා ආකාරයක් ලෙස ආරම්භ වූ අතර, ඒවා දැන් බොහෝ උපාධි පාඨමාලා සහ සමස්ත උපාධි වැඩසටහන්වල කේන්ද්‍රීය අංගයක් බවට පත්ව ඇත (Kearsley, Lynch and Wizer, 1995). ඒ අනුව ජාත්‍යන්තරය තුළ විවිධ වින්තකයන් විසින් නිර්වචනය කොට ඇති මාර්ගගත අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදය ශ්‍රී ලංකාවට සංක්‍රමණය වීම පිළිබඳව සාකච්චා කිරීමේ දී 2019 වර්ෂයේ දී කොවිඩ් වසංගතය ආරම්භයත් සමඟ මෙහි පදනම සකස් විය. කොවිඩ් වසංගත තත්වය හේතුවෙන් සාමාන්‍ය ඉගෙනුම් රටාවට විශාල බලපෑමක් ඇති කොට ඇති අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සිසුන්ට සහ දෙමව්පියන්ට මානසික ගැටලු ඇති වේ. එහි දී මාර්ගගත ඉගෙනීම සාම්ප්‍රදායික පන්ති කාමරයට වඩා වෙනස් සැකසුමක් ඇති බැවින්, සාර්ථක වීමට මඟ පෙන්වීම සඳහා මාර්ගගත අධ්‍යාපනඥයින් විශේෂ තාක්ෂණික ක්‍රම සහ සංජානන භාවිත කළ යුතුය (Kearsley, Lynch and Wizer, 1995). එමෙන්ම බොහෝ පර්යේෂකයන් යෝජනා කර ඇත්තේ දුරස්ථ අධ්‍යාපනය තුළ නිර්මාණාත්මකභාවය යෙදිය යුතු බවයි. කෙසේ වෙතත් මෙය ආරම්භයේ දී පාසල් අධ්‍යාපනය, විශ්වවිද්‍යාල, රැකියා යනාදී සෑම අංශයකටම බලපෑම් කරමින් ව්‍යාප්ත වන්නට විය. සාම්ප්‍රදායිකව පංති කාමරයක් තුළ නියමිත පාඨමාලා ක්‍රමවේදයකට අනුව ක්‍රියාත්මක වූ පාසල් අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයට මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ඔස්සේ නව මු බලපෑමක් සිදු කළේය. මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයේ ආරම්භයත් සමඟ ප්‍රභූ පාසල් සහ සීමිත යටිතල පහසුකම් සහිත පාසල් අතර සිදු වූ අසමානතාවයත් සමඟ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ සාර්ථක සහ අසාර්ථකභාවය තීරණය විය. විශේෂයෙන්ම ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික අධ්‍යාපන මට්ටමක දී ඉගෙනීමේ ක්‍රියාවලිය තුළ දෙමව්පියන්ට විශාල කාර්යභාරයක් ඉටු කිරීමට සිදු වූයේ අන්තර්ජාල භාවිතයත් සමඟයි. උදාහරණයක් වශයෙන් පාසල් දරුවන් තිදෙනෙකු සිටින දෙමව්පියන්ට උපාංග තුනක් තිබිය යුතු අතර කාලසටහනට අනුව දරුවන් තිදෙනාම නිරීක්ෂණය කිරීම හෝ උපකාර කිරීම දුෂ්කර කාර්යකි. මාර්ගගත අධ්‍යාපනය කොවිඩ් වසංගත තත්වයත් සමඟ මෙරට ආරම්භ වූව ද වසංගත තත්වය පහව යාමත් සමඟ වර්තමානය වන විට ද මාර්ගගත අධ්‍යාපනය ක්‍රියාත්මක වේ. එහි දී සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපන රටාව තුළ දෙමව්පියන්ට දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය උදෙසා දැරිය යුතු වියදම සහ සම්පත් ප්‍රමාණයේ වෙනස් වීමක් සිදු විය. එනම් පාසල් පොත් පත්, ලිපි ද්‍රව්‍ය

වෙනුවට ස්මාර්ට් ජංගම දුරකථන, ලැප්ටොප් පරිගණක අත්‍යවශ්‍ය කාරණාවක් බවට දෙමව්පියන්ට සැලකීමට සිදු විය. මෙම කරුණු කාරණාවන් මූලික කොට ගනිමින් සංඥා අපහසුතාවයන්ට මුහුණ දෙන දරුවන් මෙන්ම ජංගම දුරකථනයක් නොමැතිකම හේතුවෙන් තම දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයට නිත තැබූ දෙමව්පියන් ගැන ද වරින්වර ශ්‍රී ලංකාව පුරා ප්‍රචාරය විය. විශේෂයෙන්ම zoom මෙවලම ඔස්සේ පංතියට සහභාගී වීමට තම නිවසේ වහල උඩට නැගී දරුවෙකු පිළිබඳව කථාබහක් පුවත් පත් ඔස්සේ මැන කාලීනව ප්‍රචාරනය විය. මාර්ගගත අධ්‍යාපනයක් සමග මෙරට නැගී එන අභියෝගයන් අතරින් හදුනාගත හැකි ප්‍රධානතම කාරණයක් වූයේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනය සමග දරුවන් සහ ගුරුවරයා අතර පවතින සම්බන්ධය බණ්ඩනය වීමයි. මෙය දරුවා ක්‍රමක්‍රමයෙන් අධ්‍යාපනයෙන් ඇත් වී දුරකථනයට නැඹුරු වීමේ ප්‍රවණතාවයට හේතු විය. යථෝක්ත කරුණු කාරණාවන් මූලික කොට ගෙන බැලීමේ දී මෙය ඉතාමත්ම කලෝචිත අධ්‍යයනයක් වන බව පැහැදිලි වන අතර සැබවින්ම නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් ලෙස ආරම්භ වූ මාර්ගගත අධ්‍යයනය හරහා වෙනසකට ලක් වූ ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය තුළ විශේෂයෙන්ම පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ නැගී එන අභියෝගයන් රැසකට පාදක වූ බව තහවුරු වේ. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ මාර්ගගත ඉගෙනුම් ප්‍රතිපත්තිය සහ එහි නැගී එන අභියෝගයන් අධ්‍යයනය කිරීම අරමුණු කරගනිමින් මෙම අධ්‍යයනය සිදු කෙරිණි.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

රටක අධ්‍යාපන ක්‍රමය එය රටේ යහපැවැත්මට බලපාන අතර සමාජය බොහෝ ආකාරවලින් මිනිසාගේ ගුණාත්මකභාවය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා තීරණාත්මක කාර්යභාරයක් ඉටු කරනු ලබයි. Zembylas සහ තවත් අය (2008) විසින් සිදු කරන ලද “මාර්ගගත ඉගෙනීමේ අත්දැකීම් තුළ විත්තවේගීය භූමිකාව : අභියෝග සහ අවස්ථා” (The Role of Emotions in the Experience of Online Learning: Challenges and Opportunities) යන අධ්‍යයනයට අනුව මාර්ගගත ඉගෙනීමට අදාළ ඉගෙන ගන්නන්ගේ විත්තවේගීය අත්දැකීම් කෙසේ ද යන්න පිළිබඳව විමර්ශනය මෙමගින් සිදු කොට ඇත. එහි දී මෙම විත්තවේගීය අත්දැකීම් අධ්‍යයන වැඩසටහන අතරතුර වෙනස්වන අතර ඉගෙනීමට බලපායි. මෙම පර්යේෂණය පැවති නිශ්චිත සන්දර්භය පිළිබඳ පැහැදිලි කිරීමක් අනුගමනය කර පවත්වා ඇත. එහි දී මෙම අධ්‍යයනයේ දී මාර්ගගත ඉගැන්වීමේ සහ ඉගෙනීමේ මෙම අධ්‍යයනයේ ඇගවුම් සාකච්ඡා කර ඇත. සොයා ගැනීම් විත්තවේදී අත්දැකීම් කෙසේ ද යන්න සම්බන්ධයෙන් වර්තමාන දැනුම පොහොසත් කරයි. මෙමගින් අධ්‍යයනය කරන වැඩිහිටියන්ගේ සමාජ භූමිකාවන්, මෙම අධ්‍යයනයෙන් ඉස්මතු කරයි. එමෙන්ම මාර්ගගත ඉගෙනීමට අදාළ ධනාත්මක සහ නිෂේධාත්මක හැඟීම් පුළුල් තේමාවන් ලෙස මෙහි දී සාකච්ඡා කොට ඇත. මේවායින් බොහෝමයක් අත්දැකීම් සමග සාජුවම සම්බන්ධ විය. මාර්ගගත දුරස්ථ ඉගෙනීමේ වාසි

ගැන ද මෙහි දී සඳහන් කොට ඇත. එහි දී විවෘත සහ දුරස්ථ ඉගෙනීමේ වාසි ගැන ද මෙහි දී සඳහන් කොට ඇත. එහි දී විවෘත සහ දුරස්ථ ඉගෙනීම මගින් ලබා දෙන හැකියාව මෙන්ම ඇගවුම් සහ මෙම විශේෂිත ක්‍රමවේදය වැඩිහිටි ඉගෙනගන්නන්ගේ ජීවන රටාවට ඇති කළ හැකි සමහර අතුරු ආබාධ සහ දෛනික වර්ධනයන් ද මෙහි දී සාකච්ඡාවට බඳුන් කොට තිබේ.

ලියනගේ (2014) සිදු කරන ලද “ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ශක්තීන් සහ දුර්වලතාවයන්” (Education System of Sri Lanka: Strength and Weaknesses) යන අධ්‍යයනයට අනුව පාසල් අධ්‍යාපනය ජාතික ප්‍රතිපත්තීන් අනුව කුසලතා වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ඇති හොඳම ආයුධයයි. පාසල් යන වේදිකාව විනෝදාත්මක කාල පරිච්ඡේදයකි. එය පරිපූර්ණ වේ. ඊට අමතරව සමාජ කුසලතා මෙන්ම සමාජ දැනුවත්භාවය වැඩි දියුණු කිරීමේ අවස්ථාව සංවර්ධනය සඳහා පදනමක් ස්ථාපිත කිරීමට සැලකිය යුතු වෙනස්කම් කිරීමක් නාගරික සහ ග්‍රාමීය වශයෙන් මිලියන 4ක පාසල් සිසුන් අතර පරතරයක් පවතී. පෞද්ගලික පාසල් පද්ධතිය වෙනස් සැකැස්මක් ඇත. නමුත් 2020 කාලය තුළ ලොව පුරා ව්‍යාප්ත වූ කොවිඩ් වසංගත තත්වයන් සමග මෙය පූර්ණ වශයෙන් වෙනසකට භාජනය වූයේ මාර්ගගත අධ්‍යාපන ක්‍රමය ආරම්භ වීමත් සමග වේ. “අධ්‍යාපනය බලවත්ම ආයුධයයි” ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බව ඉහළ නැංවීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජය දිගු කලක් තිස්සේ විශාල කාර්යභාරයක් ඉටු කොට ඇත. එමෙන්ම ගමෙන් නගරයට නොමිලේ අධ්‍යාපනය ලබා දෙන රටවල් අතර ශ්‍රී ලංකාව ඉදිරියෙන්ම සිටී. එය එසේ වනවා සේම මෙම අධ්‍යාපන ක්‍රමය හරහා බොහෝ සිසුන් ප්‍රගතියේ මාවතේ තම වෘත්තීය ජීවිතය ගොඩනගා ගෙන ඇත. මීට අමතරව පෙර පාසලේ සිට විශ්වවිද්‍යාල දක්වා සෑම සිසුවෙකුටම එය ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වේ. පන්ති කාමර ක්‍රියාකාරකම්, සෘජු පාඩම්, කැපවූ ගුරුවරුන් සහ රජයේ රෙගුලාසි ශ්‍රී ලංකාවේ මෙම ජයග්‍රහණ සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් සිදු වේ.

රස්මිට්ටිලා සහ තවත් අය (2020) විසින් සිදු කරන ලද “කොවිඩ් වසංගතය අතරතුර අන්තර්ජාල ඉගෙනීම පිළිබඳ ප්‍රාථමික පාසල් ගුරුවරයාගේ සංජානනය” (The Perceptions of Primary School Teachers of Online Learning during the COVID-19 Pandemic Period: A Case Study in Indonesia) අධ්‍යයනයට අනුව කොවිඩ්-19 හේතුවෙන් ජාතීන්ට ඔවුන්ගේ ඉගෙනුම් පද්ධතිය වෙනස් කිරීමට ද සිදු විය. එහි දී ඉගෙනුම් පද්ධතිවල වෙනස්කම් දුරස්ථ අධ්‍යාපනය හෝ මාර්ගගත ඉගෙනීම, විදුහත් ඉගෙනීම දුරස්ථ අධ්‍යාපනය ක්‍රියාත්මක කිරීමට පාසල්වලට බල කොට ඇත. ලෝක බැංකුවේ 2020 වාර්තාවක සඳහන් වූයේ කොවිඩ්-19 හේතුවෙන් භෞතික පාසල් වසා දමා ඇති බැවින් රටවල් කිහිපයක් විවිධ ඉගෙනුම් පද්ධති ක්‍රියාත්මක කර ඇති බවයි. උදාහරණයක් ලෙස 2020 පෙබරවාරි මස මුලදී සිසුන් සඳහා ඉගෙනීම බාධා නොවන බව සහතික කිරීම සඳහා

විනය එකවර මාර්ගගත ඉගෙනුම් පද්ධතියක් ක්‍රියාත්මක කළේය. එමෙන්ම ඉන්දුනීසියානු රජය විසින් මහා පරිමාණ සමාජ සීමාවන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ප්‍රජාවගේ සහ ඉගෙනුම් පද්ධතියේ සිසුන්ගේ වර්ධනයට බලපා ඇත. නිවසේ සිට පාසල ක්‍රියාත්මක කිරීමට පටන් ගන්නා පාසල් සඳහා දුරස්ථ ඉගෙනීම හෝ මාර්ගගත පද්ධති භාවිත කිරීමට විසඳුම් සපයා ඇත. මාර්ගගත ඉගෙනීමේ කාලය තුළ ගුරුවරුන් මාර්ගගත පරිසරයක් තුළ මුහුණ දෙන අභියෝගයන් ප්‍රධාන වශයෙන් තාක්ෂණික බාධාවන්, සිසුන්ගේ සහභාගීත්වය සහ මාර්ගගත රූප සටහනක් මෙන්ම ගුරුවරුන් මුහුණ දෙන අභියෝග නිදර්ශනය කරයි. එමෙන්ම තාක්ෂණික ගැටලු හා සම්බන්ධ බාධක මතුවීම සම්බන්ධ අභියෝග කිහිපයකට ගුරුවරුන්ට මුහුණ දීමට සිදු විය. සියලුම දෙමව්පියන්ට ජංගම දුරකථනයක්, ලැප්ටොප් පරිගණකයක් නොමැති අතර අන්තර්ජාල සංඥා දුර්වලතාවය විශේෂයෙන්ම තදාසන්න ප්‍රදේශවල මෙම බාධාවන් ඉදිරිපත් කරන අභියෝග විසින් සිදු කළ හැකි උපදේශන කටයුතු තීරණය කරයි. එහි දී මෙම තාක්ෂණික බාධා ජයගත නොහැකි නම් ගැටලු මතුවිය හැකි අතර එයින් අදහස් වන්නේ ඉගෙනීම සඳහා සිසුන්ගේ සහභාගීත්වය ප්‍රශස්ත නොවේ. මේ නිසාවෙන් සමහර ශිෂ්‍යයන් හට පාඩම් අනුගමනය කළ නොහැකි අතර ගුරුවරයා ලබා දෙන පැවරුම් සම්පූර්ණ කිරීමට ප්‍රමාදයන් අත්විඳියි. ඒ අනුව මෙම සියලු බාධකයන් මෙම අධ්‍යයන පත්‍රිකාව මගින් අභ්‍යන්තර සහ බාහිර වශයෙන් කොටස් දෙකට බෙදා දක්වමින් සාකච්ඡා කොට ඇත. එහි දී ශිෂ්‍යයාගේ නිවසේ පරිසරයෙන් පැන නගින දුෂ්කරතා එනම් පවුලේ සාමාජිකයන්ගෙන් මැදිහත්වීම් වැනි දෑ ඉගෙන ගන්නා සිසුන්ට ඉගෙනීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමට බාධා කිරීමට හේතු වේ.

දී ඉ සහ ජගර්ස් (2013) විසින් රචනා කරන ලද “සිසුන්ගේ පාඨමාලා ප්‍රතිඵල මත මාර්ගගත ඉගෙනීමේ බලපෑම: පුළුල් ප්‍රජාවකින් සහ කාර්මික විද්‍යාල පද්ධතියකින් සාක්ෂි (The Impact of Online Learning on Students’ Course Outcomes: Evidence from a Large Community and Technical College System) යන පර්යේෂණ අධ්‍යයනයට අනුව මාර්ගගත පාඨමාලා සඳහා සංවර්ධන පිරිවැය එක් පාඨමාලාවකට ඩොලර් 10000 සිට ඩොලර් 60000 දක්වා ආයතන හරහා වෙනස් වන බව පෙන්වා දී තිබේ. එමෙන්ම මෙම අධ්‍යයනයට අනුව ශිෂ්‍ය අවශ්‍යතාවයන්ට වඩා හොඳින් සේවය කිරීම සඳහා දුරස්ථ අධ්‍යාපනය ලබා දී ඇත. සත්‍ය වශයෙන්ම බොහෝ සම්මුඛ පරීක්ෂකයන් විසින් විශ්වාස කරනු ලැබ ඇත්තේ මාර්ගගත පාඨමාලා අවම වශයෙන් සාම්ප්‍රදායික පාඨමාලා තරම් මිල අධික වන අතර; ඒවායේ සැලකිය යුතු ආරම්භක පිරිවැය පමණක් නොව පුනරාවර්තන වියදම්, මාර්ගගත පාඨමාලා පිරිවැය පිළිබඳ අධ්‍යයනයන් සැලකිල්ලට ගෙන නොමැති බවකි. පරීක්ෂා කරන ලද පාඨමාලාවල ගුණාත්මකභාවය හෝ සඵලතාවය සහ ඉහළ සම්පූර්ණ කිරීමේ අනුපාත සහ ශක්තිමත් ඉගෙනුම් ප්‍රතිඵල සහිත මාර්ගගත පාඨමාලා සැලසුම් කිරීමට සහ ඉගැන්වීමට සැලකිය යුතු අයෝජනයක් අවශ්‍ය විය හැකිය. බොහෝ පුද්ගලයන් මාර්ගගත ඉගෙනීම අවම

වශයෙන් කිසිදු හානියක් නොකරයි; යන නිගමනයට යොමු කරයි. කෙසේ වෙතත් සලකා බැලීම් දෙකක් මෙම නිගමනයේ ප්‍රයෝජනය සීමා කරයි. පළමුව පෙර අධ්‍යයනයන් සියල්ලම පාහේ පාඨමාලාව සම්පූර්ණ කළ සිසුන් අතර ඉගෙනුම් ප්‍රතිඵල කෙරෙහි අවධානය යොමු කර ඇති අතර එමගින් පාඨමාලා ඉවත් කර ගැනීමේ දී මාර්ගගත බෙදා හැර විභව බලපෑම නොසලකා හැර ඇත.

හෙට්ටිආරච්චි සහ තවත් අය (2021) විසින් සිදු කරන ලද “කොවිඩ් වසංගත කාලය තුළ මාර්ගගත ඉගෙනීම පිළිබඳ ශිෂ්‍ය තෘප්තිය: ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යයනයක්” (Student Satisfaction with Online Learning during the COVID-19 Pandemic”: A Study at State Universities in Sri Lanka) යන අධ්‍යයනයට අනුව මාර්ගගත ඉගෙනීම යනු දැනට අන්තර්ජාල වේදිකාවක් මත ද්‍රව්‍ය උඩුගත කිරීමේ සිට වෙබ් පාදක භාවිතය තුළින් ගුරුවරයා සහ ශිෂ්‍යයා අතර ඇති අවකාශය සීමා කිරීමට පහසුකම් සපයන zoom වැනි විවිධ මෘදුකාංග යෙදුම් භාවිතයෙන් සජීවීව ඉගැන්වීම වේ. එහි දී කොවිඩ් වසංගතය තුළ බොහෝ අධ්‍යාපන ආයතන අනුගමනය කර ඇති ඉගැන්වීමේ ක්‍රමය සඳහන් කිරීම සඳහා වඩාත් නිවැරදි යෙදුමක් ලෙස හදිසි දුරස්ථ ඉගැන්වීම (ERT) යෝජනා කර ඇත. වසංගතයට පෙර ශ්‍රී ලංකාවේ කිසිදු රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලයක ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාල විසින් පිරිනමනු ලබන සමහර දුරස්ථ අධ්‍යාපන වැඩසටහන් හැර අවම වශයෙන් අර්ධවශයෙන් මාර්ගගතව පවත්වන ලද අධ්‍යාපන වැඩසටහනක් නොතිබීමෙන් ද මෙය පැහැදිලි වේ. එහි දී ලෝකයේ අනෙකුත් රටවල්වලට සාපේක්ෂව ගතහොත්, ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල මාර්ගගත ඉගෙනීම වෙත සංක්‍රමණය වීම හදිසි විය. නව ඉගැන්වීම් සහ ඉගෙනුම් ක්‍රමය සඳහා සූදානම් වීමට කටිකාලාවර්ෂවලට සහ සිසුන්ට තිබුණේ ඉතා සීමිත කාලයකි. කෙසේ වෙතත් ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් ගනු ලැබූ තීරණයන් සහ ක්‍රමවේදයන් හේතුවෙන් මෙම සංක්‍රාන්තිය ඉතාමත්ම පහසු විය. එහි දී විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් ගනු ලැබූ ප්‍රධාන මූලපිරීම වූයේ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවල ඉගෙනුම් කළමනාකරණ පද්ධති මෙන්ම අධ්‍යාපනය සහ පර්යේෂණ සඳහා අන්තර්ජාල ප්‍රවේශය සපයන සංගමයක් වන Learn Lanka Education and Research Network සමග සම්බන්ධ කිරීමයි. මෙම මූල පිරීම හේතුවෙන් බොහෝ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවලට වසංගතය අතරතුර තම සිසුන්ට මාර්ගගත අධ්‍යාපනය සඳහා නොමිලේ ප්‍රවේශය ලබා ගත හැකි විය. එහි දී මෙම අධ්‍යාපනය ආරම්භ වූයේ කොවිඩ් 19 වසංගතය අතරතුර ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල තුළ අන්තර්ජාලය හරහා ඉගෙනීම පිළිබඳ ශිෂ්‍ය තෘප්තිය තීරණය කරන කරුණු විමර්ශනය කිරීමේ අරමුණ ඇතිව වේ.

මාත්‍රානි සහ තවත් අය (2022) විසින් කරන ලද “ඩිජිටල් බෙදීමේ රාමුව: COVID-19 වසංගතය අතරතුර අගුලු දැමීමේ දී සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල මාර්ගගත ඉගෙනීම” (Digital divide

framework: online learning in developing countries during the COVID-19 lockdown)

යන අධ්‍යයන පත්‍රිකාවට අනුව කොවිඩ් වසංගත තත්වයන් සමග ආරම්භ වූ මාර්ගගත ඉගැන්වීමත් සමග සමහර පාසල් මාර්ගගතව ඉගැන්වීමේ කණ්ඩායම්වලින් තම දරුවාගේ නම ඉවත් කර ඇති බවට චෝදනා ඉදිරිපත් කර තිබේ. එමෙන්ම මාර්ගගත ඉගැන්වීම් ඔස්සේ ඉගැන්වීම් කටයුතු සිදු කිරීමට Zoom, Google meet, Facebook සහ WhatsApp යන උපාංග තිබිය දීත් ගුරුවරුන් ප්‍රධාන වශයෙන් WhatsApp පමණක් භාවිත කොට ඇත. එහි දී ගුරුවරුන් විසින් මෙයට හේතුව ලෙස සඳහන් කරනු ලැබ ඇත්තේ ඩිජිටල් පහසුකම් නොමැතිකම සහ මන්දගාමී ජාල සම්බන්ධතාවය මිල අධික අන්තර්ජාල දත්ත ඇසුරුම්, විදුලිය විසන්ධි වීම් වැනි දෑ වේ. එහි දී මෙම අධ්‍යයනය මගින් පළාත් පාලන ආයතන මගින් වැඩි සම්පත් මාර්ගගත අධ්‍යයනය උදෙසා යෙදවිය යුතු බව දක්වා ඇත. තව ද ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන් ජාල යටිතල පහසුකම් ස්ථාපනය කිරීමෙන් සහ නාගරික සහ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ හරහා ඔවුන්ට හැකි සෑම තැනකම අන්තර්ජාල ප්‍රවේශය පරිමාණය කිරීමෙන් පවතින බෙදීම මගහරවා ගැනීමට ක්‍රම සෙවිය යුතුය. එමෙන්ම නැඟී එන අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ විශේෂයෙන්ම කාන්තාවන් වඩාත් ඇතුළත් ඩිජිටල් මාවතකට යොමු කළ හැකි නව ප්‍රතිපත්ති සකස් කළ යුතු බව මෙම අධ්‍යයනයෙන් යෝජනා කරනු ලබයි.

අකුරැටිය සහ මැද්දගේ (2020) සිදු කරන ලද “කොවිඩ් වසංගතය අතරතුර මාර්ගගත ඉගෙනීම පිළිබඳ ශිෂ්‍යයාගේ සංජානනය : තොරතුරු තාක්ෂණ සිසුන්ගේ සමීක්ෂණ අධ්‍යයනයක්” (Students’ Perception of Online Learning during COVID-19 Pandemic : A Survey Study of IT Students) අධ්‍යයනයෙන් ප්‍රධාන ලෙස අරමුණු කොට තිබෙන්නේ කොවිඩ් වසංගත කාල පරිච්චේදය තුළ අන්තර්ජාල ඉගෙනීම පිළිබඳ තොරතුරු තාක්ෂණ සිසුන්ගේ සංජානනය පරීක්ෂා කිරීම වේ. එහි දී තොරතුරු තාක්ෂණ සිසුන්ට සාපේක්ෂව බලන කල මාර්ගගත අධ්‍යාපනය පිළිබඳව අවබෝධයක් පවතී. එබැවින් වසංගතය තුළ මුහුණ දුන් අභියෝගයන්ට ධනාත්මක ලෙස බලපා ඇති බව කිව හැකි වේ. නමුත් නව තාක්ෂණ සිසුන් කොවිඩ් 19 ට පෙර සබැඳි ඉගෙනීමට වඩා සාම්ප්‍රදායික මුහුණට මුහුණ භෞතික ඉගෙනීමට වැඩි නැඹුරුතාවයක් දක්වන බව කතුවරයා මෙහි දී පවසයි. එය ඔහු 54.4% ලෙස සඳහන් කොට ඇත. තවදුරටත් ශිෂ්‍යයන් අන්තර්ජාලයට සම්බන්ධ වීමට භාවිත කරනු ලබන ජනප්‍රියම උපාංගය smart phone ලෙස හඳුනාගෙන ඇත. එය ප්‍රතිශතයක් ලෙස ගත් කල 43% කි. කෙසේ වෙතත් වසංගත තත්වයන් සමග ශ්‍රී ලංකා උසස් තාක්ෂණ අධ්‍යාපන ආයතනය, යටතේ ක්‍රියාත්මක වන උසස් තාක්ෂණ ආයතන ඇතුළු බොහෝ විශ්වවිද්‍යාල සහ ආයතන විද්‍යුත් තැපෑල, LMS, Google, Zoom වැනි ක්‍රමයන් මගින් මාර්ගගත ඉගෙනීමට මාරු වී ඇත. කෙසේ නමුත් කොවිඩ් වසංගතයට පෙර ශ්‍රී ලංකාව තුළ මෙම ක්‍රමවේදය ඉතාමත් ජනප්‍රිය නොවූවත් වසංගත

තත්වයන් සමග අධ්‍යාපනඥයින්ට බාධාවකින් තොරව සිසුන්ගේ අධ්‍යාපනය දිගටම කරගෙන යාමට හැකි විය.

හාර්ට් සහ තවත් අය (2019) “මාර්ගගත ඉගෙනීම, නොබැඳි ප්‍රතිඵල: මාර්ගගත පාඨමාලා පැවැත්වීම සහ උසස් පාසල් සිසුන්ගේ කාර්ය සාධනය” (Online Learning, Offline Outcomes: Online Course Taking and High School Student Performance.) යන අධ්‍යයනය මගින් මාර්ගගත මාධ්‍යයක් හරහා පාඨමාලා හැදෑරීම ශිෂ්‍ය නියැලීමට බලපාන ආකාරය ගවේෂණය කරයි. ඒ සඳහා ඔවුන් විසින් ශිෂ්‍ය නියැලීමේ ජාතික සමීක්ෂණයේ දත්තයන් භාවිත කරනු ලබයි. මේ අනුව මාර්ගගත පාඨමාලා වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඇති සිසුන් ඵලදායී ඉගැන්වීම් පිළිවෙත්වලට අඩු නිරාවරණයක් සහ අන්තර්ක්‍රියාවල අඩු ගුණාත්මක බවක් ද වාර්තා කළහ. මෙම නියැලීමේ දර්ශක සහ මාර්ගගතව ගනු ලබන පන්ති ප්‍රතිශතය අතර සම්බන්ධය යෝජනා කරන්නේ මාර්ගගත පරිසරයක් යම් යම් ආකාරයේ බැඳීමිච්චලට ප්‍රතිලාභ ලැබිය හැකි නමුත් අනෙක් අයට යම් තරමක බාධාවක් විය හැකි බවයි. මෙම අධ්‍යයනයට අනුව මාර්ගගත පාඨමාලා අන්තර්ගතය සැලසුම් කිරීමේ දී ආයතන විසින් මෙම සොයාගැනීම් සලකා බැලිය යුතු අතර විවිධ බෙදාහැරීම් වර්ග හරහා ශිෂ්‍ය සහභාගීත්වය දිරිමත් කිරීමේ ක්‍රම ගැන මෙතෙහි කිරීමට පීඨය දිරිමත් කළ යුතුය. එහි දී ශීඝ්‍රයෙන් දියුණු වන විශ්වවිද්‍යාල සහ විශ්වවිද්‍යාල සංඛ්‍යාවක් පාඨමාලා අන්තර්ගතය මාර්ගගතව ලබා දීමට ක්‍රම සොයමින් සිටී. එහි දී තාක්ෂණය ශීඝ්‍රයෙන් දියුණු වන අතර තවත් සිසුන් විවිධ හේතූන් මත මාර්ගගත ඉගෙනුම් මාර්ගය හමා යන විට (ස්ටැන්ලින්ග්ස්) සඳහා ඇගයීම් සහ මාර්ගගත ඉගෙනුම් වැඩසටහන් ඇගයීමේ දී මෙම ආකාරයේ ඉගෙනුම් වැඩසටහන් ඇගයීමේ දී ඉගෙනුම් පරිසරයේ සුවිශේෂී අංග කිහිපයක් ද සැලකිල්ලට ගත යුතුය. සාම්ප්‍රදායික පන්ති කාමරවල සිසුන්ගේ සාර්ථකත්වය සඳහා ස්ථාපිත ශිල්පීය ක්‍රම භාවිත කිරීම දුරස්ථ පාඨමාලාවල සැම විටම ක්‍රියා නොකරයි. ශිෂ්‍ය අන්දැකීම් වැඩිදියුණු කළ හැකි ක්‍රම සඳහා වඩා හොඳ සන්දර්භයක් සැපයීම සඳහා උසස් අධ්‍යාපන මාර්ගගත ඉගෙනීම සමඟ වත්මන් තත්වයන් සහ ගැටලු ගවේෂණය කිරීම ඉතා වැදගත් වේ. සිසුන් සහ උපදේශකයන් සරල අන්තර්ගත ප්‍රවේශය සඳහා කාලය සහ සම්පත් කැප කළ යුතු නම්, අනිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක වන තාක්ෂණය ඉගෙනීමට සහ නියැලීමට බාධාවක් විය හැකි බව යෝජනා කරමින් මාර්ගගත ඉගෙනීමේ සැපයුම් සංරචකය සලකා බැලීමේ වැදගත්කම සඳහන් වේ. එහි දී මාර්ගගත පාඨමාලාවල තාක්ෂණික අංග අසමත් වීම සිසුන්ට විශේෂයෙන් කලකිරීමට පත්විය හැකි අතර පාඨමාලාව පිළිබඳ ඔවුන්ගේ සමස්ත සංජානනය කෙරෙහි සෘණාත්මක බලපෑමක් ඇති කරනු ලබයි.

ඔන්සු සහ කැකීර් (2011) සිදු කරන ලද “මාර්ගගත ඉගෙනුම් පරිසරයන් පිළිබඳ පර්යේෂණ: ප්‍රමුඛතා සහ ක්‍රමවේදයන්” (Research in Online Learning Environments: Priorities and

Methodologies) යන අධ්‍යයනය පිළිබඳ අවධානය යොමු කර බැලීමේ දී තොරතුරු තාක්ෂණ යුගයේ අධ්‍යාපනය සහ පුහුණුව සඳහා වැඩි වන ඉල්ලුම හේතුවෙන් අන්තර්ජාලය හරහා ඉගෙනීම සහ ඉගැන්වීම අපගේ අනාගතයේ අවශ්‍යතාවයක් බවට පත් වෙමින් පවතී. එහි දී සිසුන්ට මාර්ගගත ඉගෙනුම් පරිසරයේ බලපෑම තේරුම් ගැනීමට පර්යේෂණ ඉලක්ක නොමැතිකම මාර්ගගත ඉගෙනුම් පරිසරයන් පිළිබඳ පර්යේෂණ ගැටලුවකි. තරඟකාරී තාක්ෂණික යුගයේ නොනැසී පැවතීම සඳහා ව්‍යාපාරික පරිසරයන්හි වෘත්තීයයන් ඔවුන්ගේ කුසලතා වැඩි දියුණු කිරීමට සහ නව ව්‍යාපාරික භාවිතයන් ඉගෙන ගැනීමට ජීවිත කාලය පුරා ඉගෙන ගන්නන් බවට පත් විය යුතුය. එහි දී ඉගෙනුම ලබන්නන් අධ්‍යාපනය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන ක්‍රියාකාරකම් සඳහා කැප කරන උත්සාහය ලෙස ඉගෙනුම් නියැලීම අර්ථ දැක්වේ. බොහෝ කතුවරුන් කියා සිටින්නේ ඉගෙන ගන්නන්ගේ නියැලීම ඉගෙන ගන්නන්ගේ ජයග්‍රහණ සහ පුද්ගල සංවර්ධනය පිළිබඳ ප්‍රබල පුරෝකථනයක් බවයි (Oncu & Cakir, 2011). එපමණක් නොව ඉගෙන ගන්නන් රඳවා තබා ගැනීම සහ ජයග්‍රහණ තීරණාත්මකව ඉගෙනගන්නන්ගේ සහභාගීත්වය මත රඳා පවතී. කෙසේ වෙතත් වඩා ඵලදායී සහ කාර්යක්ෂම මාර්ගගත ඉගෙනුම් පරිසරයන් සැලසුම් කිරීම සහ සංවර්ධනය කිරීම අඛණ්ඩ පර්යේෂණ සහ සංවර්ධනය සමඟ කළ හැකිය. එහි දී මෙම පත්‍රිකාව පර්යේෂණ ඉලක්ක හතරක් ඉදිරිපත් කරන අතර ඉගෙන ගන්නන්ගේ ජයග්‍රහණ නියැලීම සහ රඳවා තබා ගැනීම ලෙස අර්ථ දක්වා ඇති මාර්ගගත ඉගෙනුම් පරිසරයන් තුළ ශිෂ්‍ය ප්‍රතිඵල වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා පවතින ක්‍රමවේද හතරකට ගැලපේ. එමෙන්ම මාර්ගගත පාඨමාලාවල සිසුන්ගේ තෘප්තිය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ඉගෙන ගන්නන්ගේ සහභාගීත්වය සහ සහයෝගීතාවය අවශ්‍ය වේ.

ඩම්ෆෝර්ඩ් සහ මිලර් (2018) “උසස් අධ්‍යාපනයේ මාර්ගගත ඉගෙනීම : නියැලීම සඳහා වාසි සහ අවාසි” (Online Learning in Higher Education: Exploring Advantages and Disadvantages for Engagement) යන අධ්‍යයනයෙහි සඳහන් කරන ආකාරයට ලෝකය පුරා කොවිඩ් වසංගතයේ ව්‍යාප්තිය සිදු වීමත් සමඟ අධ්‍යාපන ආයතනවලට ද වසංගතය බලපා ඇති අතර එය අවසානයේ දැනුම ලබා ගැනීමේ ක්‍රමවේදය වෙනස් කළේය. එහි දී ඉන්දුනීසියාවේ කොවිඩ් වසංගතය සීඝ්‍රයෙන් පැතිරීම නිසාවෙන් පීඨ වසා දැමීමට සහ දුරස්ථ ඉගෙනීම ක්‍රියාත්මක කිරීමට රාජ්‍යයන්ට බල කර ඇත. එමෙන්ම මුහුණට මුහුණ පාසල් අධ්‍යාපනය නොමැති වූව ද අධ්‍යයන ක්‍රියාකාරකම් දිගටම කරගෙන යාමට වගබලා ගැනීම සඳහා විවිධ මූල පිරිමි ක්‍රියාත්මක වේ. විශේෂයෙන්ම උසස් අධ්‍යාපනයේ දී සිසුන්ට සහ කථිකාවාර්යවරුන්ට පන්ති කාමරය තුළ හමුවීමට නොහැකි වන අතර, ඔවුන් වෙනස් වන තත්වයන්ට ප්‍රතිචාර දැක්විය යුතු අතර මාර්ගගත ඉගෙනීම සාක්ෂාත් කරගැනීම වැනි විකල්ප උපාය මාර්ග සකස් කළ යුතුය. කොවිඩ් වසංගතයට සමහර පාසල් සඳහා අරමුදල් පවතී. නමුත් විවිධ පාසල් සඳහා එසේ අරමුදල් නොලැබේ. එහි දී ප්‍රායෝගිකව,

බොහෝ පාසල්වල විෂය මාලාව අන්තර්ජාලය හරහා ගෙන යා නොහැකිය. මන්දයත් එය කිරීමට තරම් යටිතල පහසුකම් නොමැති වීම හේතුවෙනි. පාසල්වලට අන්තර්ජාලය හරහා අධ්‍යයනය කිරීමට හැකි නම්, බොහෝ සිසුන්ට ඔවුන්ට ලැප්ටොප් නොමැතිකම, අන්තර්ජාල ප්‍රවේශය ප්‍රමාණවත් නොවීම වැනි හේතූන් මෙයට බලපෑ කරුණු අතර වේ. කෙසේ වෙතත් මාර්ගගත ඉගෙනීමේ ධනාත්මක සහ සෘණාත්මක බලපෑම දෙස අවධානය යොමු කිරීමේ දී ඕනෑම වෙලාවක ඕනෑම ස්ථානයක සිට විෂය කරුණු වෙත ප්‍රවේශ වීමේ අවස්ථාව මාර්ගගත ඉගෙනීමේ වඩාත්ම ධනාත්මක අංගය බව සිසුන් ප්‍රකාශ කරයි. මීට අමතරව, කම්කාරවාර්යවරුන්ට අපහසුවකින් තොරව ඉගෙනුම් ද්‍රව්‍යවලට යෙදුම් හෝ වෙබ් පදනම් වූ සම්පත් ඒකාබද්ධ කළ හැකිය. එහි දී මෙය සිසුන්ට තනි සහ අද්විතීය ඉගෙනුම් අවස්ථා ලබා දෙයි. කෙසේ වෙතත් සමහර සිසුන් තර්ක කරනු ලබන්නේ මාර්ගගත ඉගෙනීම ධනාත්මක බවයි. එමෙන්ම සෘණාත්මක බලපෑම් දෙස අවධානය යොමු කොට බැලීමේ දී විශේෂයෙන් සිසුන්ගේ සෞඛ්‍ය සඳහා සමහර බොහෝ කාර්යයන් නිසා “සෑම තේරීම් සඳහාම ධනාත්මක සහ සෘණාත්මක බලපෑම් ඇත. අන්තර්ජාලය හරහා ඉගෙනීම සඳහා තේරීම් ඇතුළුව, ධනාත්මක බලපෑම් නම් අද දියුණු වී ඇති තාක්ෂණය උපරිම ලෙස භාවිත කිරීමට අපට හැකි වීමයි. අපට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි අතර අප ඉගෙන ගන්නා ක්‍රමයට අනුකූලව අපගේ ආශාවන්ට අනුකූල විය හැකිය.

ගුණවර්ධන (2005) සිදු කරන ලද “ ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යුත් ඉගෙනීම ක්‍රියාත්මක කිරීමේ විභව අභියෝග සහ ප්‍රතිලාභ පිළිබඳ ආනුභවික අධ්‍යනයක්.” (An Empirical Study of Potential Challenges and Benefits of Implementing E-learning in Sri Lanka) යන අධ්‍යයනය මගින් තෝරාගත් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල දැනුවත්භාවය සහ සුදානම සමාලෝචනය කිරීමෙන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ E-Learning ක්‍රියාත්මක කිරීමේ විභව අභියෝග සහ ප්‍රතිලාභ සාකච්ඡා කෙරේ. මෙම අධ්‍යයනය මගින් ආසියාවේ සත්කාරකයෙකු ලෙස ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඊ ඉගෙනීමේ අනාගත වර්ධනය සඳහා සක්‍රීය කරන සාධක සහ බාධක පුරෝකචන කරයි. එහි දී විවිධ විශේෂ ක්ෂේත්‍රවලින් තෝරාගත් අධ්‍යාපන ආයතන 50න් 24ක් භාවිත කළ හැකි පිළිතුරු සමග ප්‍රතිචාර දක්වා ඇත. ප්‍රතිචාර අනුපාතය 48% ක් වූ අතර (Gunawardana, 2005) එය එවැනි සමීක්ෂණ සඳහා අපේක්ෂිත අනුපාතයකි. එහි දී අධ්‍යාපන ආයතනය තුළ ඉගෙනීම පිළිබඳ දැනුවත්භාවය ඉතා ඉහළ මට්ටමක පවතින නමුත් සමීක්ෂණයට අනුව විද්‍යුත් ඉගෙනුම් යෙදුමක් සංවර්ධනය අයෝජනය කිරීම ඉතා දුර්වලය. ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් අන්තර්ජාලය ආශ්‍රිත ඊ ඉගෙනුම් වෙබ් අඩවිය භාවිත කරන්නේ ඒ සඳහා මිස සැබෑ අන්තර්ජාල ඉගෙනීම සිදු කිරීමට නොවේ. එමෙන්ම ගෝලීය තාක්ෂණය සහ ආර්ථික පරිවර්තනයේ වේගය වර්තමාන ඩිජිටල් බෙදීම සෑමට ඩිජිටල් අවස්ථා බවට පත් කිරීමට හදිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් ඉල්ලා සිට ඇත. සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල අන්තර්ජාල සම්බන්ධතාවය දෙස අවධානය යොමු කර

බැලුවහොත් සම්පත් වෙන් කිරීම පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් සිදුව ඇත. එහි දී ඩිජිටල් බෙදීම මැනීමට එක් ක්‍රමයක් වන්නේ දුරකථන ග්‍රාහකයන් සහ අන්තර්ජාල භාවිත කරන්නන්ගේ විනිවිද යාම මෙන්ම සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල සාක්ෂරතා අනුපාතය නිරීක්ෂණය කිරීමයි. මෙම අධ්‍යයනයට අනුව සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල්වල විද්‍යුත් ඉගෙනීම හඳුන්වාදීම ගැන සිතන විට මනසට නගින පුළුල් විවාදයක් තිබේ.

Jethro සහ තවත් අය (2012) සිදු කොට ඇති “විද්‍යුත් ඉගෙනීම සහ ගෝලීය යුගයක ඉගැන්වීම සහ ඉගෙනීම කෙරෙහි එහි බලපෑම” (E-learning and its Effects on Teaching and Learning in a Global Age) අධ්‍යයනයට අනුව විද්‍යුත් ඉගෙනීම පරිගණක ආශ්‍රිත ඉගෙනීම ලෙසත් ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය සහ සහයෝගී ඉගෙනීම සඳහා වන අධ්‍යාපනය ලෙසත් සැලකිය හැකිය. විද්‍යුත් ඉගෙනීමේ මුල් වර්ධනයන් පරිගණක ආශ්‍රිත ඉගෙනීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කර ඇති අතර එහි දී ඉගෙනුම් අන්තර්ගතයෙන් කොටසක් හෝ සම්පූර්ණයෙන් ඩිජිටල් ලෙස බෙදා හරිනු ලැබේ. වඩාත් මෑතක දී විද්‍යුත් ඉගෙනීමේ අධ්‍යාපනික මාතෘකා ප්‍රමුඛ වී ඇත. විද්‍යුත් ඉගෙනීම සියලු ආකාර ඉලෙක්ට්‍රොනික ආධාරක ඉගෙනුම් සහ ඉගැන්වීම්වලින් සමන්විත වේ. එහි දී තොරතුරු සහ සන්නිවේදන පද්ධති ජාලගත ඉගෙනීම හෝ ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා විශේෂිත මාධ්‍ය ලෙස සේවය කරයි. මෙම අධ්‍යයනයට අනුව විද්‍යුත් ඉගෙනීම යනු දැනුම සහ කාර්ය සාධනය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අන්තර්ජාල තාක්ෂණය භාවිත කිරීමයි. එහි දී විද්‍යුත් ඉගෙනුම් තාක්ෂණයන් ඉගෙන ගන්නන්ට අන්තර්ගතය, ඉගෙනීමේ අනුපිළිවෙල, ඉගෙනීමේ වේගය, කාලය සහ බොහෝ විට මාධ්‍ය පාලනය ලබා දෙයි. ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික ඉගෙනුම් අරමුණු සපුරාලීම සඳහා ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික ඉගෙනුම් අරමුණු සපුරාලීම සඳහා ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් සකස් කිරීමට ඉඩ සලසයි (Jethro, 2012). විද්‍යුත් ඉගෙනුම් ද්‍රව්‍ය වෙත ප්‍රවේශය කළමනාකරණය කිරීම, තාක්ෂණික ප්‍රමිතිගතකරණය පිළිබඳ සම්මුතිය සහ මෙම සම්පත් පිළිබඳ සම සමාලෝචන ක්‍රම, විද්‍යුත් ඉගෙනුම් ශිෂ්‍යත්වය ලේඛනගත කිරීම සඳහා අඛණ්ඩ අභියෝග සමගින් පීඩා සඳහා පර්යේෂණ අවස්ථා රාශියක් ඉදිරිපත් කරයි. විද්‍යුත් ඉගෙනීම යනු උසස් අධ්‍යාපනයේ විශාල විභවයක් ඇති විශාල සහ වර්ධනය වන වෙළෙඳපොළකි. මෙම ආනුභවික අධ්‍යයනයේ නිගමනය වී ඇත්තේ විද්‍යුත් ඉගෙනුම් භාවිත කරන සිසුන් විද්‍යුත් ඉගෙනීම භාවිත නොකරන සිසුන්ට වඩා හොඳින් ක්‍රියා කරන බවයි.

යථෝක්ත අධ්‍යයන පත්‍රිකාවන් මගින් මාර්ගගත ඉගෙනුම් ප්‍රතිපත්තිය හා සම්බන්ධ ක්ෂේත්‍රයන් පිළිබඳව සාකච්ඡා කොට ඇත. ඒ අනුව ලොව පුරා ක්‍රියාත්මක වන මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් ශිෂ්‍යයන්ට සිදු වූ බලපෑම, විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය සඳහා සිදු වූ බලපෑම මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු බොහෝ රටවල්වල මෙම මාර්ගගත අධ්‍යයන ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරය යනාදී අරමුණු ඔස්සේ පර්යේෂණ සිදු වී

ඇත. නමුත් කොවිඩ් වසංගත තත්වයන් සමග මෙරට ආරම්භ වූ මාර්ගගත ප්‍රතිපත්තියෙහි නැගී එන අභියෝගයන් සම්බන්ධයෙන් තවමත් අධ්‍යයනයක් ඉදිරිපත් වී නොමැති අතර අධ්‍යයන ප්‍රදේශය ලෙස රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය යොදා ගෙන නොමැත. එමෙන්ම මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය සහ තේමාත්මක විශ්ලේෂණය ඇසුරෙන් සංජානනවාදී න්‍යාය ඇසුරින් සිදු කළ මෙම පර්යේෂණය ඉහත අධ්‍යයනයන් හා වෙනස් සහ සුවිශේෂී වීමට තවත් හේතු වේ.

පර්යේෂණ අරමුණු

ශ්‍රී ලංකාවේ මාර්ගගත ඉගෙනුම් ප්‍රතිපත්තිය සහ එහි නැගී එන අභියෝගයන් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය ඇසුරින් විමර්ශනය කිරීම මෙම අධ්‍යයනයෙහි මූලික අරමුණ විය. ප්‍රධාන අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගැනීම උදෙසා අධ්‍යයන තුළින් අනු අරමුණු කිහිපයක් හඳුනාගනු ලැබීය. මාර්ගගත ඉගෙනුම් ප්‍රතිපත්තියන් සමග පාසල් ළමුන්ගේ අධ්‍යාපන සහභාගීත්වය කෙසේ ද යන්න අධ්‍යයනය කිරීම, මාර්ගගත අධ්‍යයනයන් සමග මෙරට පාසල් ළමුන්ගේ අධ්‍යාපන ප්‍රගතිය අධ්‍යයනය කිරීම යනාදිය එම අනු අරමුණු අතර ප්‍රධාන විය.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

සමාජීය විද්‍යාත්මක පර්යේෂණයක් වන මෙම පර්යේෂණය මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය යොදා ගනිමින් සිදු කොට ඇත. එහි දී ගුණාත්මක මෙන්ම ප්‍රමාණාත්මක යන දත්ත දෙවර්ගයම යොදා ගැනීම මෙයට හේතු විය. අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය වශයෙන් සබරගමුව පළාතෙහි රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ නාගරික, අර්ධ නාගරික සහ ග්‍රාමීය වශයෙන් පාසල් තුනක් යොදා ගත් අතර ඒ අනුව නාගරික පාසලක් ලෙස ර/ඇඹි/ ජනාධිපති විද්‍යාලය මෙන්ම ග්‍රාමීය පාසලක් ලෙස ර/ඇඹි නින්දගම්පැලැස්ස විද්‍යාලය සහ අර්ධනාගරික පාසලක් ලෙස ර/ඇඹි බෝධිමළුව විද්‍යාලයද මේ සඳහා යොදා ගෙන ඇත.

එහි දී මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන සංගණනය වන පාසල් ශිෂ්‍යයන්ගෙන් අධ්‍යයනයේ පහසුව සඳහා යම් පිරිසක් පමණක් තෝරා ගැනීමට අවශ්‍ය වූ බැවින් රජයේ පාසල් මගින් ප්‍රධාන වශයෙන් පාසල් තුනක් පමණක් අධ්‍යයන ප්‍රදේශය ආවරණය වන ආකාරයෙන් පහසුතම ශිල්ප ක්‍රමය යටතේ තෝරා ගත් අතර මීට අමතරව එම පාසල් තුනෙන් කනිෂ්ඨ මෙන්ම ද්විතීයික අංශ නියෝජනය වන පරිදි පාසල් ශිෂ්‍යයන් 70 දෙනෙකු සලාක නියදිය මගින් තෝරා ගැනුණි. පාසල් ත්‍රිත්වය මගින් ගුරුවරුන් 10 දෙනෙකු ද අහඹු වශයෙන් මේ සඳහා යොදා ගනිමින් නියැදියන් සකස් කර ගත් අතර දත්ත රැස් කිරීමේ විධික්‍රම පිළිබඳව සලකා බැලීමේ දී ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික දත්ත වශයෙන් දත්ත රැස් කිරීම සිදු විය. එහි දී ද්විතීයික දත්ත ලෙස පර්යේෂණ පත්‍රිකා, අධ්‍යයනයන්, වාර්තා, ග්‍රන්ථ යොදා ගැනීමත් ප්‍රාථමික දත්තයන් ලබා ගැනීමේ දී දුරකථන සංවාද සහ ප්‍රශ්නාවලි ක්‍රමවේදයන් යොදා ගැනුණි. රැස්

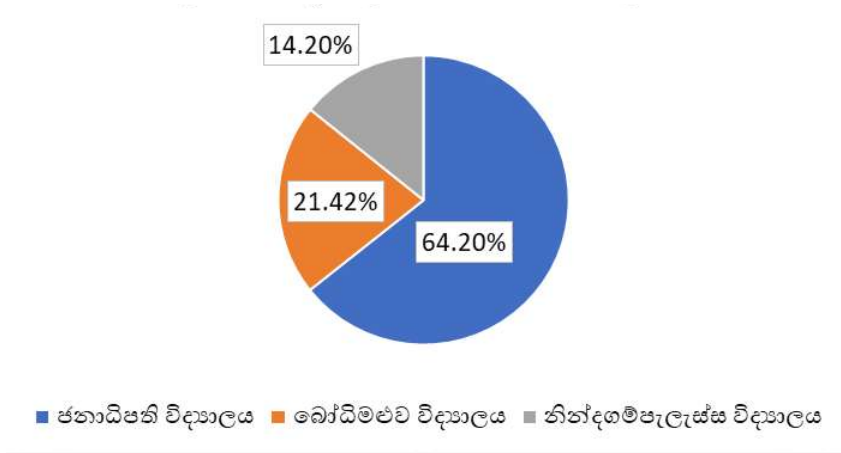
කළ ගුණාත්මක සහ ප්‍රමාණාත්මක දත්ත ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා රූප සටහන් යොදා ගෙන ඇත. මීට අමතරව දත්ත විශ්ලේෂණය සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කිරීමේ දී ප්‍රමාණාත්මක දත්තයන් Ms Excel මෘදුකාංගය මගින් ද ගුණාත්මක දත්තයන් තේමා විශ්ලේෂණය විධික්‍රමය මගින් ද විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

දත්තදායකයන්ගේ සමාජ පසුබිම

දත්තදායකයන්ගේ සමාජ පසුබිම තොරතුරු රැස් කිරීමේ දී ප්‍රධාන භූමිකාවක් සපයා ඇත. මෙහි දී මෙම අධ්‍යයනය උදෙසා සබරගමුව පළාතට අයත් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය ප්‍රධාන අධ්‍යයන ප්‍රදේශය විය. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයෙහි නාගරික, අර්ධ නාගරික සහ ග්‍රාමීය වශයෙන් වෙන් කොට හඳුනාගත හැකි පාසල් රාශියක් හඳුනා ගත හැකි අතර එතුළින් පහසු නියැදිය යටතෙහි හඳුනාගත් පාසල් ත්‍රිත්වයක් අධ්‍යයනය සඳහා යොදාගෙන ඇත. කාණ්ඩ වශයෙන් වෙන් කිරීමේ දී පාසල් ත්‍රිත්වය විවිධාකාර ස්වරූපයක් ගන්නා සේම මාර්ගගත අධ්‍යයන ප්‍රතිපත්තිය පාසල් පද්ධතියට ඇතුළත් වීමත් සමග එහි බලපෑම ලබන්නා වූ පාසල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ සහ මුහුණ දෙන අභියෝගයන්හි විවිධත්වයක් පවතී. මෙම දත්ත ග්‍රහණය කර ගැනීමට ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය, මාර්ගගතව අධ්‍යාපනය ලැබූ ශිෂ්‍යයන් ප්‍රමාණය ග්‍රහණය කරගත යුතු අතර ප්‍රතිශත අගයන් ඒ සඳහා යොදාගෙන ඇත. නියැදිය වශයෙන් තෝරා ගනු ලැබූ පාසල් ශිෂ්‍යයන් 70 දෙනා අහඹු වශයෙන් පාසල් තුළින් යොදා ගත් නමුත් ප්‍රායෝගික වශයෙන් එක් පාසලකින් ශිෂ්‍යයන් සම ප්‍රමාණයක් යොදා ගැනීම අපහසු වුව ද වයස් කාණ්ඩය අනුව, ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය අනුව වෙන් වෙන් වශයෙන් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් යොදාගෙන ඇත.

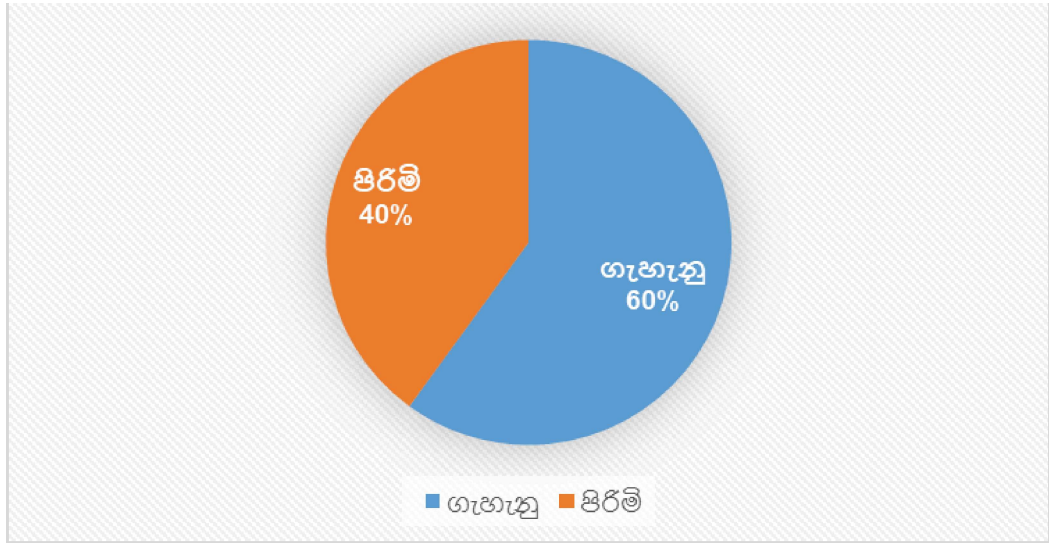
ප්‍රස්තාරය 01: පාසල් මට්ටමින් දත්ත ලබා ගත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ප්‍රමාණය

මූලාශ්‍රය: පර්යේෂකයා විසින් නිර්මාණය කරන ලදී, 2023

ප්‍රස්තාරය මගින් දැක්වෙන ආකාරයට මෙම අධ්‍යයනය තුළ ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කිරීමේ විධික්‍රමයක් වන ප්‍රශ්නාවලිය සඳහා සම්බන්ධ වූ පාසල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සංඛ්‍යාව ප්‍රතිශතාත්මකව සඳහන් වේ. ඒ අනුව ප්‍රතිශතයක් ලෙස ගතහොත් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටා තිබෙන නාගරික පාසලක් ලෙස තොරතුරු ග්‍රහණයට තෝරාගත් ර/ඇඹි/ජනාධිපති විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 64.2% ක් ද, ර/ඇඹි බෝධිමළුව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 21.42% ක් ද, ග්‍රාමීය පාසලක් වූ ර/ඇඹි නින්දගම්පැලැස්ස විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 14.2% ක් ද මේ සඳහා පිළිතුරු සපයා ඇත. සංඛ්‍යාත්මක වශයෙන් මෙම පාසල් ත්‍රිත්වයේ දරුවන් පිළිතුරු ලබා දුන් ආකාරය විමසා බැලීමේ දී පාසල් තුනෙන් ශිෂ්‍යය ශිෂ්‍යාවන් 70 දෙනෙකු මේ සඳහා පිළිතුරු සපයා තිබූ අතර නාගරික පාසලක් වූ ජනාධිපති විද්‍යාලයේ සිසුන් 45 දෙනෙකුද බෝධිමළුව විද්‍යාලයේ සිසුන් 15 දෙනෙකු ද නින්දගම්පැලැස්ස විද්‍යාලයේ සිසුන් 10 දෙනෙකු ද වශයෙන් මේ සඳහා පිළිතුරු ලබා දීමේ ක්‍රියාවලිය සිදු විය. සෑම පාසලකින්ම සමාන සංඛ්‍යාවක සිසුන් ප්‍රමාණයක් සම්බන්ධ කර ගැනීමට උත්සහ කළද එය ප්‍රායෝගික වශයෙන් සාර්ථක නොවිණ. පහත රූප සටහන මගින් ස්ත්‍රී පුරුෂ ප්‍රමාණය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතිශතාත්මකව තොරතුරු ඉදිරිපත් කර ඇති අතර එහි දැක්වෙන ආකාරයට සමස්ත ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් 60% ප්‍රමාණයක් ගැහැනු ළමුන් ද 40% ක ප්‍රමාණයක් පිරිමි ළමුන් ද වේ. සංඛ්‍යාත්මක වශයෙන් අධ්‍යයනය කර බැලීමේ දී මෙම ප්‍රශ්නාවලියට පිළිතුරු ලබා දුන් පිරිමි ළමුන් සංඛ්‍යාව 28ක් වන අතර ගැහැනු ළමුන් සංඛ්‍යාව 42ක් වේ.

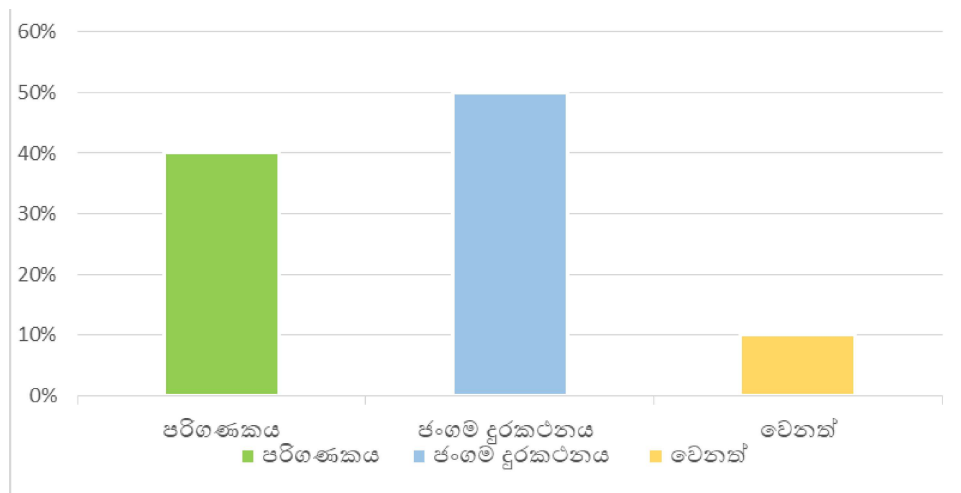
ප්‍රස්තාරය 02: ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

මාර්ගගතව අධ්‍යාපන කටයුතුවල නිරත වූ සංඛ්‍යාව පහත ප්‍රස්තාරයෙන් දැක්වේ.

ප්‍රස්තාරය 03: මාර්ගගතව පාසල් අධ්‍යාපනයෙහි නිරත වූ ශිෂ්‍යයන්

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

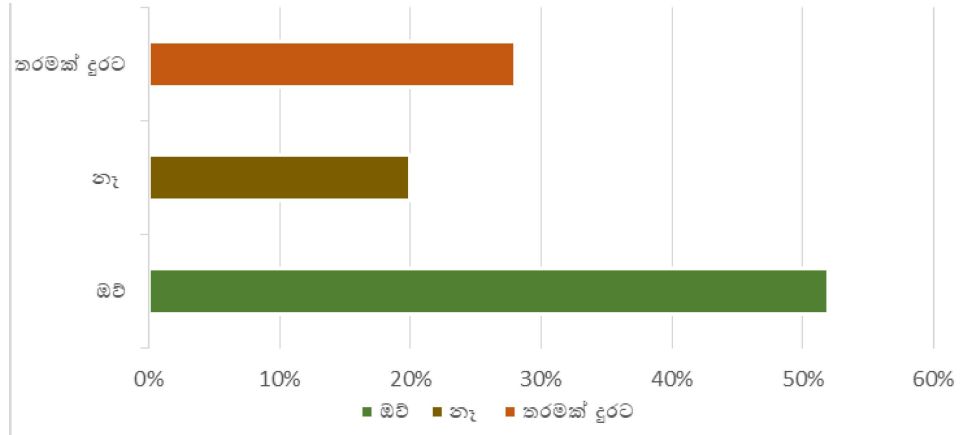
ඉහත රූප සටහනට අනුව මාර්ගගතව අධ්‍යාපන කටයුතුවල නිරත වූ සංඛ්‍යාව සඳහන් වන අතර එයින් 90% ක ප්‍රමාණයක්ම පිළිතුරු සපයා ඇත්තේ “ඔව්” ලෙසයි. නමුත් මෙම වට පුස්තරයට අනුව ඉතිරි 10% ප්‍රමාණයක් “නැත” යන පිළිතුර ලබා දී ඇත. මෙහිදී මාර්ගගත අධ්‍යාපනය ශ්‍රී ලංකාව තුළ සමාන ලෙස පොදුවේ ආරම්භ වී තිබුණ ද එය සමාන ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරයක් දැක ගැනීමට නොමැත. මන්දයත් ගුණාත්මක දත්ත රැස් කිරීම සඳහා ගුරුවරුන් සමග කළ සාකච්ඡාවේ දී ද විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල පාසල් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය ලැබීමේ අඛණ්ඩතාවය බිඳ වැටුණු බවට කරුණු ඉදිරිපත් විය. මෙහි දී ඉහත තොරතුරුවලට අනුව වැඩි ප්‍රතිශතයක් මාර්ගගත අධ්‍යාපනයෙහි නියැලී තිබීම සතුටුදායක තත්වයක් වුව ද මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ නියැලීමෙන් තොර වුවා යැයි පිළිතුරු ලබා දුන් පිරිසක් සිටීම මාර්ගගත අධ්‍යාපනය හරහා සියලු පාසල් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන අවශ්‍යතාවය ඉටු නොවූ බව තහවුරු වේ.

මාර්ගගත අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් සමග පාසල් අධ්‍යාපනයට මුහුණ පෑමට සිදු වූ අභියෝගයන්

පාසල් අධ්‍යාපනය වනාහී පොදුවේ හඳුනාගත් කල සියලුම ශිෂ්‍යයන් සඳහා විවෘත වූ අවස්ථාවකි. කෙසේ වෙතත් පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතියට නව්‍ය අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් ලෙස ආරම්භ වූ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග ඒකාකාරීව ගලාගෙන ගිය පාසල් අධ්‍යාපන රටාවෙහි යම් යම් වෙනස්කම් ප්‍රමාණයක් සිදු විය. එම වෙනසත් සමග දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයෙහි අඛණ්ඩතාවයට පොත් පත්, වෙනත් ලිපි ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණවත්ව පැවති සමයෙහි ද වෙනසක් සිදු විය. මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග තාක්ෂණික උපාංගවල අවශ්‍යතාවය මෙන්ම පවුලේ සියලුම දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලැබීමේ ගැටලු යනාදී නොයෙක් ආකාරයේ අභියෝගයන්ට මුහුණ පෑමට නාගරික, අර්ධ නාගරික, ග්‍රාමීය යනාදී හේදයකින් තොරව සියලුම පාසල් දරුවන්, ගුරුවරුන්ට ද මුහුණ පෑමට සිදු විය.

තාක්ෂණික භාවිතය සහ එහි හැකියාවන්.

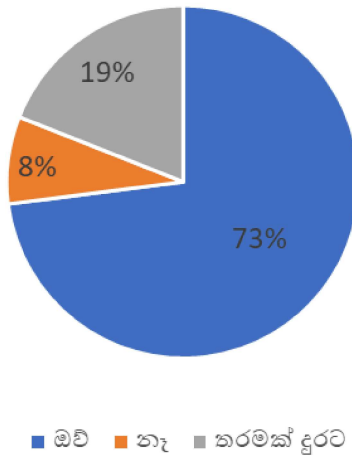
ප්‍රස්තාරය 04: මාර්ගගත අධ්‍යයනය සඳහා භාවිත කරන උපාංග

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

මෙහිදී 50%ක පිළිතුර වූයේ ජංගම දුරකථනය වන අතර 40% පරිගණකය ද 10% ප්‍රමාණයක් වෙනත් උපාංග ද වූ අතර විශේෂත්වය වනුයේ මෙම පැනය සමග පිළිතුරු තුනක් එකවර දීමේ පහසුකම තිබුණ ද, සියලුම සිසුන් එක් උපාංගයක් පමණක් සටහන් කර තිබීමයි. එහි දී ඉහත ප්‍රස්තාරය මගින් වැඩි ප්‍රතිශතයකින් දක්වා තිබූ පාසල් යන වයසේ දරුවන් වැඩි ප්‍රමාණයක් නිවසේ සිටීම සහ මෙම ප්‍රස්තාරය මගින් භාවිත කළ තාක්ෂණික උපකරණය එකකට සීමා වීමත් සමග සෑම නිවසකම සිටින දරුවන්ට එකවර අධ්‍යාපනය ලැබීම ගැටලුකාරී වී ඇති බව තහවුරු වේ. එය පහත ප්‍රස්තාරය මගින් ප්‍රතිශතාත්මක ආකාරයට වැඩි වශයෙන් තහවුරු කරගත හැකි වේ.

ප්‍රස්තාරය 05: මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී මතු වූ තාක්ෂණික ගැටලු

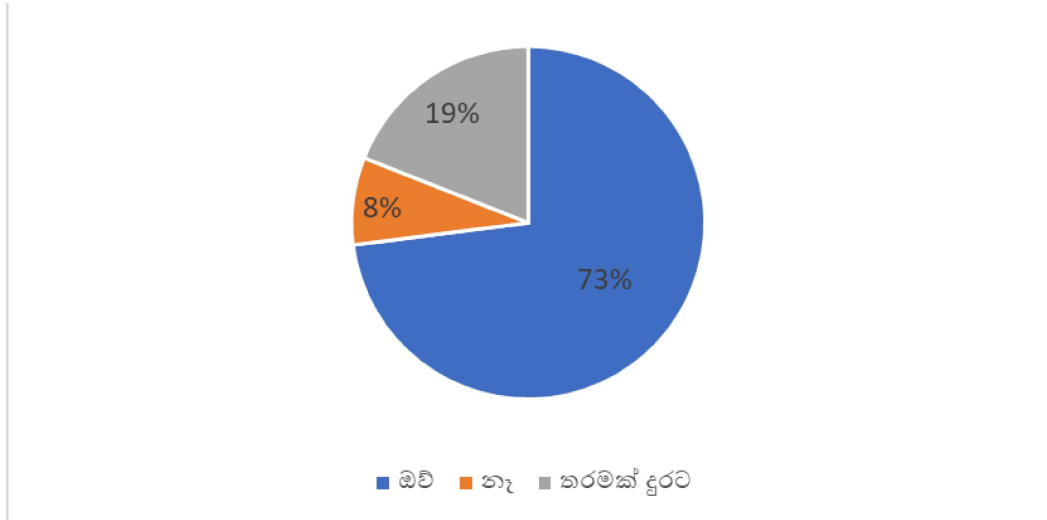

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

මෙම ප්‍රස්තාරයට අනුව 52%ක ප්‍රමාණයක් ඔව් යන පිළිතුරද 20% ක් “නෑ” යන පිළිතුර ද 28% “තරමක් දුරට” යන පිළිතුර ද ලබා දී ඇත. මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේ දී වැඩි වශයෙන් ග්‍රාමීය පාසල්වල දරුවන් මෙම ගැටලුවට මුහුණ දුන් බව අනුමාන කළ හැකි වුව ද මෙම ප්‍රශ්නාවලියට වැඩි වශයෙන් පිළිතුරු ලබා දී ඇත්තේ නාගරික පාසලේ දරුවන් වීම වන බැවින් නාගරික ප්‍රදේශවල ජීවත් වූව ද යම් යම් අපහසුතාවයන්ට ඔවුන් ද ලක් වී ඇති බව තහවුරු වේ. මෙම පැනය සඳහා වැඩි පිරිසකගෙන් “ඔව්” යන පිළිතුර ලැබී තිබීමෙන් පසුගිය අවස්ථාවන් තුළ මෙරට දරුවන්ට පාසල් අධ්‍යාපනය මාර්ගගත ක්‍රමවේදය හරහා සිදු කිරීමට සිදුවීමත් සමග මුහුණ පෑමට සිදු වූ ප්‍රයෝගික ගැටලු පිළිබඳව සිහි කැදවීමක් සිදු කරනු ලබයි. මෙහි දී ජංගම දුරකථනයක්, පරිගණකයක් හෝ වෙනත් තාක්ෂණික උපකරණ නොමැති වීම මගින් අධ්‍යාපනයට තිත තැබූ දරුවන් පිළිබඳව පුවත් පසුගිය කොවිඩ් වසංගත තත්වය තුළ වාර්තා විය. ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය යටතේ ගුරුවරුන් සමග සිදු කළ සාකච්ඡාවේ දී තහවුරු වූයේ ද එවැනි සිදුවීම් වේ. නමුත් මෙම තාක්ෂණික උපාංගයන් හිඟකමෙහි ගැටලුව වැඩි වශයෙන් ග්‍රාමීය සහ අර්ධනාගරික පාසල් තුළ සිදු වූ අතර නාගරික පාසල් තුළ අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්ට වැඩි වශයෙන් මුහුණ දීමට සිදු වූ ගැටලුව විදුලි කප්පාදුව මෙන්ම දුරකථන සංඥා ගැටලු වේ. නාගරික පාසල්වල දරුවන්ට දුරකථන සංඥා ලැබීමේ මෙන්ම තාක්ෂණික ගැටලු ඇති විය නොහැකි යැයි සිතිය හැකි වුවද ඔවුන් නාගරික පාසල්වල අධ්‍යාපනය ලැබුවත් ජීවත්වන ප්‍රදේශයන්ගේ තාක්ෂණික මෙන්ම සංඥා කුළුණු පහසුකම් හිඟ වීම මෙම ගැටලුවලට හේතුවක් ලෙස සඳහන් කළ හැකි වේ. මෙම ගැටලුව සමගම පර්යේෂණය මගින් හඳුනාගනු ලැබූ

තවත් සුවිශේෂී කාරණයක් වූයේ පාසල් ළමුන් බහුතරයක් ජංගම දුරකථන භාවිතයට පෙළඹී තිබීමයි. එහෙත් එම භාවිතයට අධ්‍යාපනික පරමාර්ථ සාධනයෙහි ලා යොදවා ගත් බවක් නොපෙනෙයි.

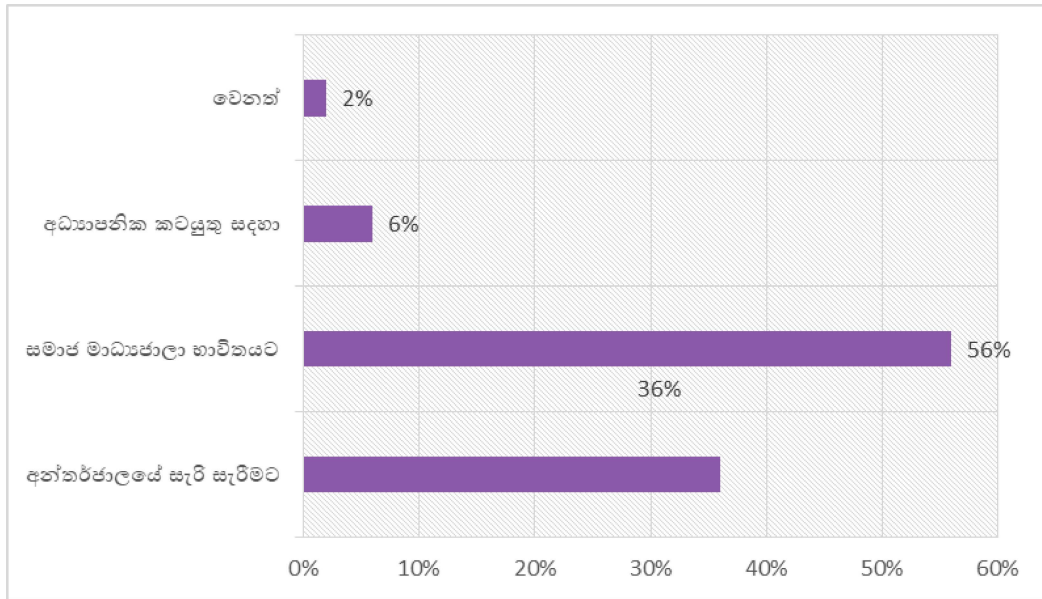
ප්‍රස්තාරය 06: පාසල් ළමුන්ගේ තාක්ෂණික භාවිතය

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

මෙහි දී මාර්ගගත අධ්‍යාපනය මගින් පාසල් වයසේ දරුවන්ගේ ජංගම දුරකථන භාවිතයට වැඩි නැඹුරුතාවයක් දක්වන බව ගුරුවරුන් සමග කළ සම්මුඛ සාකච්ඡාවේ දී පැහැදිලි විය. ඒ අනුව ප්‍රස්තාරය තුළ ප්‍රතිශතාත්මක ආකාරයෙන් මෙයට පිළිතුර හඳුනාගත හැකි විය. එහි දී මාර්ගගත අධ්‍යාපනයට අමතරව පාසල් ශිෂ්‍යන් 73%ක් පමණ “මව්” යන පිළිතුර ද 8% පමණ ප්‍රමාණයක් “තැ” යන පිළිතුර ද 19% “තරමක් දුරට” යන පිළිතුර ද ඉදිරිපත් කොට තිබේ මෙහි දී මේ පිළිබඳව තවත් සවිස්තරාත්මකව කරුණු අධ්‍යයනය කළහොත් ජංගම දුරකථන, පරිගණක මෙන්ම අනෙකුත් තාක්ෂණික උපකරණ භාවිත කිරීමේ දී වැඩි වශයෙන් සමාජ මාධ්‍ය ජාලා තුළ සැරි සැරීමට දරුවන් කටයුතු කරන බව පහත ප්‍රස්තාරය මගින් හඳුනාගත හැකි වේ.

ප්‍රස්තාරය 07: පාසල් ළමුන් තාක්ෂණය භාවිත කිරීමේ පරමාර්ථයන්

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

පාසල් ළමුන් 92% ක ප්‍රමාණයක් සමාජ මාධ්‍ය ජාලා මෙන්ම අන්තර්ජාලයේ සැරි සැරීම සඳහා ජංගම දුරකථනය භාවිත කරනු ලබන අතර 8% ප්‍රමාණයක් වෙනත් සහ අධ්‍යාපනික කටයුතු සඳහා ජංගම දුරකථනය භාවිත කරනු ලබයි. ලෝකය ගෝලීයකරණය සහ නවීකරණය වී ඇති කාල වකවානුව තුළ අධ්‍යාපනික කටයුතු සඳහා තාක්ෂණික සහය ලබා ගැනීම අවශ්‍ය කාරණයක් බවට වර්තමානය වන විට පත්ව තිබේ. කෙසේ නමුත් ඉහත ප්‍රස්තාරයට සාපේක්ෂව ගතහොත් සමාජ මාධ්‍ය ජාලා භාවිතයට වැඩි ප්‍රමාණයක පිරිසක් තාක්ෂණික උපකරණ භාවිත කිරීම ශ්‍රී ලංකාව වැනි තුන්වන ලෝකයේ සහ සංස්කෘතික වශයෙන් ඉහළ වටිනාකමකින් යුක්ත රාජ්‍යයකට සිදු කරන බලපෑම අහිතකර විය හැකිය. මන්දයත් ජංගම දුරකථන භාවිත කිරීම මගින් නොයෙක් අහිතකර සිදුවීම්වලට හසු වූ දරුවන් පිළිබඳව පුවත් සහ ඇතැම්විට මන්ද්‍රව්‍ය ජාවාරම් සඳහා ද පාසල් දරුවන් හසු වූ අවස්ථාවන් පිළිබඳ තොරතුරු නිරන්තරයෙන් ඇසීමට දැකීමට ලැබීම කනගාටුවට කරුණකි. එබැවින් මේ සඳහා දෙමව්පියන් ලෙස මෙන්ම ගුරුවරුන් ලෙස ද දරුවන් කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතුය යන්න පිළිගත යුතු කාරුණක් ලෙස සඳහන් කළ හැකිය.

භෞතික වශයෙන් පංති කාමරයක් තුළ යම් කිසි රටාවකට අනුව මෙන්ම ගුරු-සිසු සබඳතාවයෙහි වර්ධනයත් සමග පාසල් අධ්‍යාපනය ක්‍රියාත්මක වීම ශ්‍රී ලංකාව තුළ අතීතයේ සිටම සිදු වූ ක්‍රියාවලියකි. නමුත් කොවිඩ් වසංගත තත්වයත් සමග මෙරට ක්‍රියාත්මක වූ මාර්ගගත අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයත් සමග

අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය මුළුමනින්ම වෙනසකට භාජනය විය. විශේෂයෙන්ම දරුවන්ගේ පාඩම් වටහා ගැනීමේ සහ අවබෝධයෙහි විශාල පරස්පරතාවයක් භෞතික අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව පවතින බව සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් ද හෙළි වූ කාරණයකි.

මාර්ගගත අධ්‍යාපනය වැදගත් යහපත් සහ ඵලදායී ප්‍රතිපත්තියක් ලෙස ලෝකයෙහි බොහෝ සංවර්ධිත රාජ්‍යයන්හි අත්දැකීම් දෙස බලන විට පැහැදිලි වුවත් ශ්‍රී ලංකාවෙහි එම ප්‍රතිපත්තියෙහි විවිධ අභියෝග හඳුනාගත හැකිය. භෞතික සහ මානව සම්පත් හිඟය ප්‍රධාන අභියෝගයන් බවට පත්වී ඇති ආකාරය ගුරුවරුන් සමග පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් ද පැහැදිලි විය.

“මං නම් හිතන්නේ ශ්‍රී ලංකාව වගේ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටකට මාර්ගගත අධ්‍යාපනය ගැලපෙන්නේ නෑ මොකද පිටරටවල්වල වගේ මෙහෙ ලමයින්ට ඒ අවශ්‍ය පහසුකම් ලැබීමක් වෙන්නේ නෑ, ඒකෙන් වෙන්නේ පිරිසකට අසාධාරණයක් වෙන එක”

ග්‍රාහයන්ගේ පිළිතුරු දෙස අවධානය යොමු කිරීමේ දී 75%ක පමණ පිළිතුර වූයේ ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් පද්ධතිය තුළට මාර්ගගත අධ්‍යාපනය 50% ක පමණ සාර්ථකත්වයක් පවතින බවයි. එබැවින් සනාථ වනුයේ ඉතිරි 50% ම නොගැලපීමක් පවතින බවයි. මන්දයත් ගුරුවරුන් සමග සාකච්ඡා කිරීමේ දී සාර්ථක පැතිකඩක් ලෙස ඔවුන් දකිනුයේ දියුණු වෙමින් පවතින රටක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවට මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපනය එක් වීම සහ පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතියට එක් වීම දරුවන්ට ලැබෙන ඉතා සුවිශේෂී අවස්ථාවක් ලෙසයි. පරිගණකය හෝ දුරකථනය යනාදී තාක්ෂණික උපකරණ පාසල් දරුවෙකු ලෙස භාවිත කිරීම හෝ අන්තර්ජාලය හරහා නව දැනුම සොයා යාම නාගරික සහ ධනවාදී පවුල්වල දරුවන්ගේ හැකියාවක් පමණක් ලෙස පැවති ශ්‍රී ලංකාවේ රටාව මාර්ගගත අධ්‍යාපනයන් සමග වෙනස් විය. එහි දී ග්‍රාමීය පාසලේ දරුවන්ට ද අවම වශයෙන් හෝ පරිගණකයක් දැකබලා භාවිතයට ගැනීමේ අවකාශය හිමි විය. කෙසේ නමුත් ග්‍රාහකයන්ගේ පිළිතුරුවලට අනුව එහි පැතිකඩ දෙකක් පවතී.

“ අපේ පාසල් පද්ධතිය තුළ මම දකින විදිහට පාසල් අධ්‍යාපනය 100% සාර්ථක නැහැ හේතුව බැලුවොත් අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදය තුළ සම්පත් බෙදී යාමේ විෂමතාවය සහ තාක්ෂණික උපකරණ ලබා ගැනීමේ අපහසුතාවය මෙන්ම Signal ලබා ගැනීමේ අපහසුතාවය ය යනාදී හේතූන් එක්ක “

“මේක ලංකාවට අලුත් දෙයක් නිසා මං දකින විදිහට සාර්ථක නෑ විශේෂයෙන්ම ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයේදී මේක විශාල ගැටලුවක් අපිට, ද්විතීයික අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව”

මෙම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ලබා ගැනීමේ දී ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික වශයෙන් ගුරුවරුන් බෙදා වෙන් කිරීමේ දී ද්විතීයික පංති තුළ ඉගැන්වීම් කටයුතු සිදු කරන ගුරුවරුන්ගේ මතය සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කළ මධ්‍යස්ථ වුව ද ප්‍රාථමික වසර තුළ ඉගැන්වීම් කටයුතු සිදු කරනු ලබන ගුරුවරුන්ගේ මතය සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කළ වූයේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනය ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනයට නොගැළපෙනවා යන්නයි. එහි දී ද්විතීයික වසරවල ශිෂ්‍යයන් අතර ද ගත් කළ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ යම් අසාර්ථකභාවයක් පවතී. මන්දයත් ඔවුන්ගේ හැසිරීම පාලනය කිරීම ඇතැම් විට ගුරුවරුන්ගේ කලකිරීමට පත්වන සුළු වුව ද දුරස්ථභාවය හේතුවෙන් එය පාලනය කළ නොහැකි වීමයි. භෞතික අධ්‍යාපනය තුළ පාසල් ළමයා සහ ගුරුවරයා අතර පවතින සම්බන්ධතාවය මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී ඉතාමත්ම අසාර්ථක බව කිව හැකි වේ. මේ හේතු කාරණාවන් සමග ළමුන්ගේ අධ්‍යාපනය කෙසේ වුව ද පාසල් පද්ධතිය තුළ දරුවන් අතර ගොඩනැගෙන සහ පවතින සදාචාරය, විනය ගිලිහී යාමක් දැකගැනීමට හැකි වේ.

“පාඩම් කරගෙන යනකොට අපි ගුරුවරයා සහ දරුවන් අතර සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනැගෙන්න ඕන නිසා යම් යම් ක්‍රියාකාරකම් කරනවා ඒවාට සහභාගී වීමක් දරුවන් අතින් සිදු වෙන්නේ නැහැ හේතුව ඇහුවම දෙන පිළිතුර තමයි විදුලි කප්පාදුව එහෙමත් නැත්නම් දුරකථන සංඥා ගැටලු නමුත් බොහෝ දුරට මේ හේතු බොරුවක්”

පාසල් පද්ධතිය යනු අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ ආයතනයක් පමණක් නොව ඒ හරහා ගුණධර්ම, සදාචාරය සහ සාරධර්මවලින් පරිපූර්ණ සමාජයට වැඩදායී පුද්ගලයන් බිහි කිරීම ද සිදු වේ, නමුත් පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතියට මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපනය එක් වීමත් සමග එහි යම් දුර්වලතාවයක් පවතී. මන්දයත් දරුවා සහ ගුරුවරයා අතර අතීතයේ සිට පැවත එන ගුරු-ගෝල සබඳතාවයේ බිඳ වැටීමක් දැකගත හැකි වීමයි. මෙහි දී ගුරුවරුන් සමග සිදු කළ මෙම සාකච්ඡාවේ දී බොහෝ ගුරුවරුන් පැවසූයේ මානසික වශයෙන් ද ඇතැම්විට මාර්ගගත අධ්‍යාපනය පීඩනයක් වන බවයි. නියමිත කාල වේලාවට පාඩම් සම්පූර්ණ කිරීම මෙන්ම දුරකථන සංඥා ගැටලු සහ පසුගිය කාලයේ සිදු වූ විදුලි කප්පාදුව ද ප්‍රබල වශයෙන් එයට හේතුවක් විය. විශේෂයෙන්ම ප්‍රාථමික වසරේ අධ්‍යාපනය ලබන ගුරුවරුන් පැවසුවේ දරුවන්ට සිදු කරන ඒකල ක්‍රියාකාරකම් යම්තාක් දුරකට සාර්ථක වුව ද කණ්ඩායම් ක්‍රියාකාරකම් සිදු කිරීමේ දී විශාල ගැටලු ඇති වූ බවත් යම් යම් පාඩම් හරහා ප්‍රාථමික අවධියේ ගොඩනැගීමට උත්සහ කරනු ලැබූ කුසලතාවයන් ගොඩනැගීම ද දුෂ්කරතාවයකට පත් වූ බවයි.

“ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයේදී ගොඩක් වෙලාවට අපි ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් මගින් දරුවන්ට පණවුඩයක් දෙන්න උත්සහ කරනවා නමුත් මාර්ගගත අධ්‍යාපනය හරහා ඒක කරන එක ගොඩාක් අමාරු වුණා.”

ගුරුවරුන් සමග පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් අනාවරණය වූ තවත් කරුණක් වූයේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග පාසල් ළමුන් අතර භාවිතයට ලක් වූ ජංගම දුරකථන භාවිතයේ සුලබ බව සහ බොහෝ වේලාවක් අන්තර්ජාලයේ සැරි සැරීම වැනි අහිතකර සිදුවීම් ද ඇති වී තිබෙන බවයි. මතු වූ කාරණයක් වූයේ පවුල් සංස්ථා තුළ ගැටලු ඇති වීමයි. දරුවන් මෙන්ම දෙමව්පියන් ද ජංගම දුරකථන භාවිතයට අසීමිතව ලොල් වීම මෙයට හේතුවක් විය. එවැනි සිදුවීම් පාසල් දරුවන්ගේ නිවෙස් තුළ සිදු වූ බවට කරුණු කාරණා මතු විය.

“ඇතැම් ළමයි WhatsApp Group වලට අනවශ්‍ය Massages, Videos වගේ දේවල් දානව, ඒ වගේම තමයි මේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග දරුවන් අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව වෙනත් අනවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම්වලට යොමු වෙන්න පටන් ගන්නා ඇතැම් පවුල් තුළ දෙමව්පියන් අතර ද ගැටුම් ඇති වූණ අවස්ථාත් අපිට හමු වුණා..”

මාර්ගගත අධ්‍යාපන රටාවත් සමග දිගින් දිගටම ග්‍රාහකයන් ලබා දුන් පිළිතුර වූයේ දුරස්ථව හිඳිමින් දරුවන්ට ලබා දෙන දැනුම කොටස් ලබා දීම සිදු වුව ද පාසල් පද්ධතියක් තුළ ලබා දෙනු ලබන පරිපූර්ණ අධ්‍යාපනය දැරුවකුට මාර්ගගත අධ්‍යාපනය හරහා ලබා දිය නොහැකි බවයි. සම්පත් බෙදී යාමේ විෂමතාවය පාසල් තුළ පැවතීම ද මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී පාසල් තුළ විවිධ වශයෙන් බලපෑමකට ලක් විය. විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය පාසල්වල දරුවන් සඳහා මෙය ප්‍රබල වශයෙන් බලපෑ බව කරුණු විශ්ලේෂණයේ දී තහවුරු වූ කාරණයක් විය.

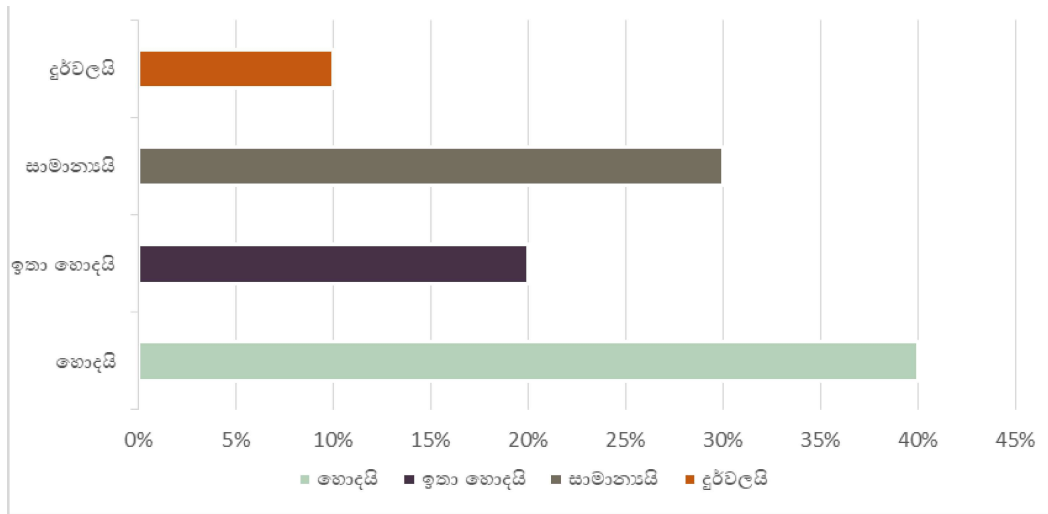
ඉහත කාරණා විශ්ලේෂණයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතියට නව අධ්‍යන රටාවක් ලෙස ආරම්භ වූ සහ ක්‍රියාත්මක වූ මාර්ගගත අධ්‍යන රටාව නාගරික , අර්ධනාගරික සහ ග්‍රාමීය වශයෙන් වෙන් වෙන්ව පාසල් තුළින් කරුණු එක් රැස් කළ ද සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල මෙම පාසල් පද්ධතියේ අධ්‍යාපන රටාවට ධනාත්මක බලපෑමට සාපේක්ෂව සෘණාත්මක බලපෑමක් එක් වී ඇති බව හඳුනාගත හැකි කාරණයක් විය. නාගරික පාසල් තුළ පවතින සම්පත් සුලබ බව සහ ග්‍රාමීය, අර්ධනාගරික පාසල් තුළ පවතින අවම සම්පත් ප්‍රමාණයත් සමග මාර්ගගත අධ්‍යාපනය මගින් දරුවන්ට සහ පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතියට ඇති වූ බලපෑම හඳුනාගත හැකි යැයි යම් කෙනෙකු විසින් සිතුව ද එය එසේ නොවේ, මන්දයත් කුමන හෝ මට්ටමක පාසලක් තුළ සිදු වනුයේ දරුවන්ට ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලියම පමණක් නොවන නිසාය. ග්‍රාමීය පාසල්වල දරුවන් සම්පත් හිඟකම

හේතුවෙන් ඉගෙනගැනීමේ ගැටලු ඇති වූ අවස්ථාවක නාගරික සහ අර්ධනාගරික පාසල්වල දරුවන් ජංගම දුරකථන භාවිතයේ අතුරු ප්‍රතිඵලවලට ගොදුරු වීමක් දැකගත හැකි විය.

සහභාගිත්වය සහ ආයතනික ධාරිතාවය

නව්‍ය අධ්‍යයන රටාවක් වූ මාර්ගගත අධ්‍යයන ප්‍රතිපත්තිය තුන්වන ලෝකයේ රටක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් සිසුන්ට නව අත්දැකීමක් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. අධ්‍යාපනය යනු සහභාගිත්වය මෙන්ම ගුරු සිසු සබඳතාවයත් සමග සිදු වන්නා වූ පුජනීය කටයුත්තක් ලෙස මෙරට ඇතමුන් හඳුන්වනු ලබයි. කෙසේ වෙතත් මෙහි ක්‍රියාකාරීත්වයේ ස්වභාවය සහ ඒත් සමග අධ්‍යාපනය ලබන සිසුන්ගේ අවධානය සහ ගමන් මාර්ගයෙහි යම් වෙනස්කම් ප්‍රමාණයක් සිදු වූ බවට ප්‍රශ්නාවලිය හරහා තොරතුරු රැස් විය. සහභාගිත්වය හීන වීමේ ප්‍රවණතාවය නව අධ්‍යයනයෙහි විශේෂත්වයක් වූ අතර නව තාක්ෂණයත් සමග ළමුන්ගේ සමාජ මාධ්‍ය ජාලා ආකර්ෂණය ද ශීඝ්‍රයෙන් වර්ධනය වීම මෙහි අතුරු ප්‍රතිඵල ලෙස හඳුනාගත හැකි විය. තාක්ෂණය ඉතා ප්‍රවේශමෙන් හා සංයමයෙන් භාවිත කළ යුතුය. සුළු හෝ අතපසු වීමකින් විශාල විපතක් සිදුවිය හැකිය. මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග දිනයක් තුළ බොහෝ වේලාවක් තාක්ෂණය සමග ගනුදෙනු කිරීමට සහ අධ්‍යාපනය මග හැර ගැනීමේ මූලික පියවරක් වූ බව පහත ප්‍රස්තාරයන් සහ රූප සටහන් මගින් අවබෝධ කර ගත හැකිය.

ප්‍රස්තාරය 08: මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී පාසල් ළමුන්ගේ සහභාගිත්වය

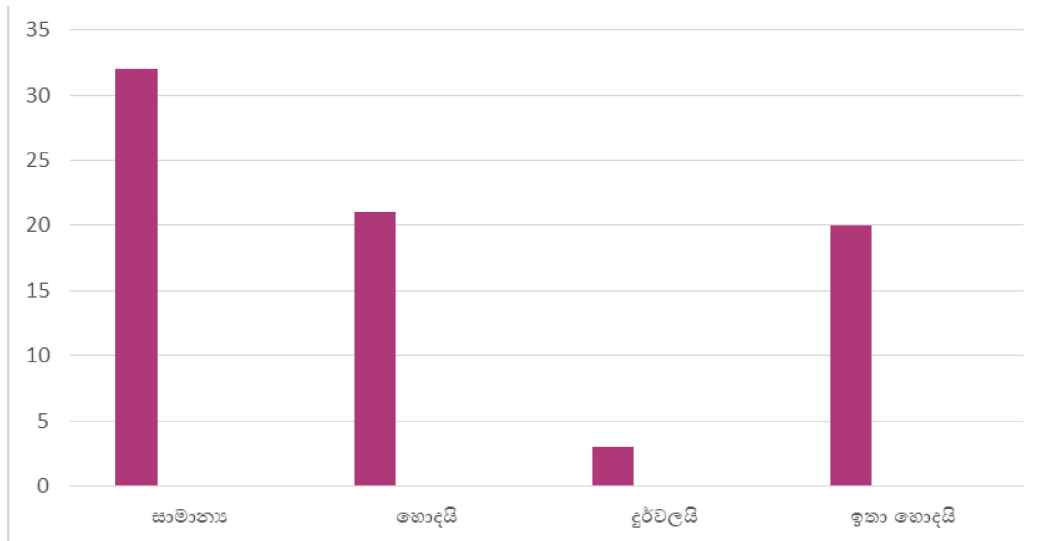

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

සංඛ්‍යාත්මක ආකාරයට පාසල් දරුවන්ගේ සහභාගිත්වය පිළිබඳව අවධානය යොමු කළහොත් “ඉතා හොඳයි” යන පිළිතුර 21 දෙනෙකු පමණ සිසුන් ලබා දී ඇති අතර 14 ක සිසුන් ප්‍රමාණයක් “හොඳයි”

යන පිළිතුර ලබා දී තිබේ. මෙය ඉතා හොඳ තත්වයක් ලෙස සතුටු විය හැකි වුව ද අවම ප්‍රතිශතයකින් වුව ද සහභාගිත්වය සාමාන්‍ය මෙන්ම දුර්වල සිසුන් සිටීම මාර්ගගත අධ්‍යාපනය පාසල් අධ්‍යාපනයත් සමඟ ඉදිරියට යාමේදී සිදු වූ ප්‍රධානතම නිස්ඛවක් මෙන්ම ගැටලුවක් වේ.

ප්‍රස්තාරය 09: භෞතික අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී පාඩම් වටහා ගැනීමේ ධාරිතාවය

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

මෙම ප්‍රස්තාරයට අනුව ගිණයන් 45%ක් “සාමාන්‍ය” බව ද 30% දෙනෙකු “හොඳයි” යන පිළිතුර ද ඉතිරි 20% ක් පමණ “ඉතා හොඳයි” යන පිළිතුර ද 4% දෙනෙකු “දුර්වලයි” යන පිළිතුර ද ලබා දී ඇත. මෙහි දී “සාමාන්‍යයි” යන පිළිතුර වැඩි දෙනෙකු විසින් ලබා දී ඇති අතර එමගින් 50% වශයෙන් හොඳ සහ නරක යන දෙවර්ගයෙන්ම නිගමනයකට පැමිණිය හැකිය. පාඩම් වටහා ගැනීමේ දී විශේෂයෙන්ම දරුවන් සහ ගුරුවරයන් අතර පවතින සම්බන්ධතාවය ඉතාමත්ම වැදගත් කාරණයක් වන අතර එය මාර්ගගත අධ්‍යාපනය මගින් ගිලිහී යාමකට ලක් විය. එමෙන්ම දරුවා ගුරුවරයාගේ ග්‍රහණයෙන් මිදීම මෙයට හේතුවක් ලෙස හඳුනාගත හැකි අතර මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී නිවස තුළින් ලැබිය යුතු සහයෝගය ද මෙයට අත්‍යවශ්‍ය වේ.

භෞතික අධ්‍යාපනික රටාවන් සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ දරුවන් සහ ගුරුවරයා අතර පවතින සම්බන්ධතාවයත් සමඟ දරුවාගේ අධ්‍යාපනික මට්ටමෙහි තීරණය වීමක් සිදු වනු ඇත. මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමඟ දරුවා සහ ගුරුවරයා අතර පවතින සම්බන්ධතාවයේ දුරස්ථතාවයක් දැකගත හැකි විය. ඒත් සමඟ මෙම ප්‍රශ්නයට ග්‍රාහකයන් ලබා දුන් පිළිතුර එතරම් සුභවාදී බව කිව

නොහැකි වුව ද ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික වශයෙන් මෙහි දී කරුණු ඉදිරිපත් කොට ඇත. සම්මුඛ සාකච්ඡාවක දී එක් ගුරුවරයෙකු සඳහන් කළ තම අත්දැකීම් මෙලෙස විස්තර කරනු ලබයි.

“මං උගන්නනේ 1 සහ 2 වසර පංතිවලට, ඒ දරුවන්ගේ වයසත් සමග ඔවුන්ව පාඩම තුළ රඳවා ගන්න අපි පංති කාමරයක් තුළ විවිධ ක්‍රියාකාරකම් කරනවා උදාහරණයක් විදිහට ඔවුන්ගේ මනසට වෙනසක් වෙන්න අපි පංති කාමර තුළ විවිධ කණ්ඩායම් ක්‍රියාකාරකම් කරනවා.. සමහර වෙලාවට ඒ ක්‍රියාකාරකම් මගින් තමයි දරුවා තුළට ඒ පාඩම් අවබෝධ කරන්නේ නමුත් මේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනය හරහා එය සිදු කිරීම අපහසු වුණා..”

“මං නම් හිතන්නේ ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයට නම් හොඳම නෑ මේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනය, දැන් ජලය පාඩම වගේ ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම් ගත්තොත් අපි දන්නෙ නෑ ඒ දරුවන් ඒක කරනව ද කියල මොකද ළමයින් එක තැනක ගුරුවරුන් එක තැනක..”

ප්‍රාථමික වසරවල දරුවන් පාඩම තුළ රඳවා තබා ගැනීම පාසලක පංති කාමරයක් තුළ සිට වුව ද සිදු කිරීම එතරම් පහසු ක්‍රියාවක් නොවන අතර මාර්ගගත අධ්‍යාපනය හරහා එය තවත් සංකීර්ණ විමක් සිදු විය. ද්විතීයික අධ්‍යාපනික රටාව සමග සලකා බැලුවහොත් එහි යම් වෙනස්කම් ප්‍රමාණයක් දැකගත හැකි විය.

“මං හිතන්නෙ ඒක සාපේක්ෂයි. ළමයා මත තමයි ඒක තීරණය වෙන්නෙ, ස්වයං අධ්‍යනය කරන දරුවන් කොහොමත් පාඩමේ ඉන්නව ඒක වටහා ගන්නව නමුත් එහෙම නොවන දරුවන් සහ දෙමව්පියන්ගේ මග පෙන්වීම නැති දරුවන්ට ඒක බලපානව..”

“සමස්තයක් විදිහට ගත්තොත්නම් පාඩම තුළ දරුවන් රඳා පවතිනවා, මොකද අපි මාර්ගගත අධ්‍යාපනය කරද්දී ප්‍රශ්න ඇසීම, කණ්ඩායම් ක්‍රියාකාරකම් වගේ දේවල් කරා, නමුත් ඉතින් හැමෝම ඒකට සහභාගි විමක් වුණේ නෑ Physical අධ්‍යාපනයේ වගේ. නමුත් සමස්තයක් වශයෙන් ගත්තොත් පාඩම් අවබෝධයට එය ගැටලුවක් වුණේ නෑ”

ග්‍රාහකයන්ගේ යථෝක්ත පිළිතුරු දෙස බැලීමේ දී පැහැදිලි වනුයේ යම් යම් වෙනස්කම් පවතින බවයි ද්විතීයික වශයෙන් ගත් කළ දරුවන් පාඩම තුළ රඳවා තබා ගැනීම යම්තාක් දුරකට අසීරු කාරණාවක් නොවන බව පෙනුණ ද ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය තුළ එහි විශාල බලපෑමක් අහිතකර වශයෙන් පවතින බව දැකගත හැකි වේ.

භෞතික අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව මාර්ගගත අධ්‍යාපනයෙහි සාර්ථකත්වය

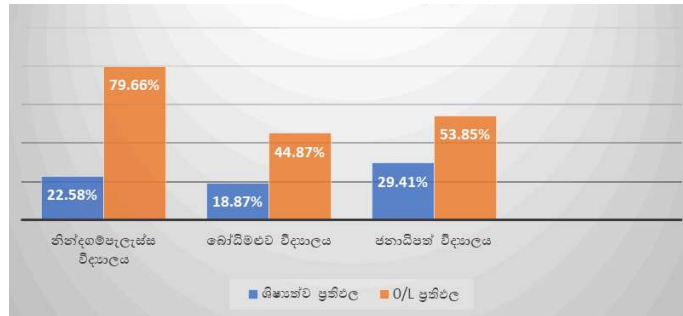
මෙම පැනය ඉදිරිපත් කිරීම මගින් පාසල් ත්‍රිත්වයේම ගුරුවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ විවිධ පිළිතුරු මෙන්ම පාසල් ත්‍රිත්වයෙන්ම ශිෂ්‍යත්ව සහ අ.පො.ස සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයෙන් පසු දරුවන්ගේ විභාග ප්‍රතිඵලයන් සහ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයට පෙර එනම් භෞතික අධ්‍යාපනය මගින් දරුවන් ලබා ගත් ප්‍රතිඵලයන් ද ප්‍රස්තාරයන් ඇසුරින් ඉදිරිපත් කොට තිබේ. එමෙන්ම මීට අමතරව භෞතික අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී පාසල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ පැමිණීම විමසා බැලීම ද මෙම පැනයට පිළිතුරු සෙවීමේ දී හමු වූ අතර ගුරුවරුන්ගේ තොරතුරුවලට අනුව නාගරික පාසල්වලට සාපේක්ෂව ග්‍රාමීය පාසල්වල පැමිණීමේ අවම මට්ටමක් දැකගත හැකිය. ඇතැම් ගුරුවරුන්ගේ අදහස්වලට අනුව 30% ක පමණ අඩු ප්‍රමාණයක සහභාගි වීමක් මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී සිදු වී තිබේ. නමුත් මෙම පාසල් ත්‍රිත්වයෙහිම අදහස් දැක්වූ ගුරුවරුන්ගේ සමස්ත පොදු අදහස් වූයේ ප්‍රාථමික අංශයේ දරුවන්ගේ සහභාගිත්වය හොඳ මට්ටමක පවතින බවයි.

“අපේ ප්‍රාථමික අංශයේ ළමයින්ම සහභාගී වුණා, මොකද දෙමව්පියන් නියමිත වෙලාවට දරුවන්ව සහභාගී කළා”

“දරුවන්ගේ සහභාගිත්වයේ නම් ගැටලුවක් නෑ ජංගම දුරකථන තියෙන හැම කෙනෙක්ම වගේ පාඩම්වලට සහභාගී වුණා නමුත් නිරත වීම භෞතික අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව ගොඩාක් අඩුයි”

මාර්ගගත අධ්‍යාපනයේ දී පාසල් දරුවන්ගේ සහභාගිත්වය කෙසේද යන්න ප්‍රාථමික ගුරුවරුන්ට සාපේක්ෂව ගතහොත් ද්විතීයික අංශයේ ගුරුවරුන්ගේ මතය වූයේ සහභාගිත්වය අවම වන බවයි. නමුත් කුමන හෝ හේතුවක් මත ප්‍රාථමික අංශයේ දරුවන්ගේ සහභාගිත්වය හොඳ මට්ටමක පවතින බව ගුරුවරුන් පැවසූ අතර එයට හේතුව ලෙස ඔවුන් දැක්වූයේ දෙමව්පියන්ගේ මැදිහත් වීම මත දරුවන් සහභාගී වන බවයි. කෙසේ නමුත් මෙම පැනයට පිළිතුරු ලැබීමේ දී හමු වූ පාසල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ ප්‍රතිඵලයන් ප්‍රතිශතාත්මකව පහතින් දැක්වේ.

ප්‍රස්තාරය 10: 2021 වර්ෂයේ ශිෂ්‍යත්ව සහ අ.පො.ස සාමාන්‍ය පෙළ ප්‍රතිඵල

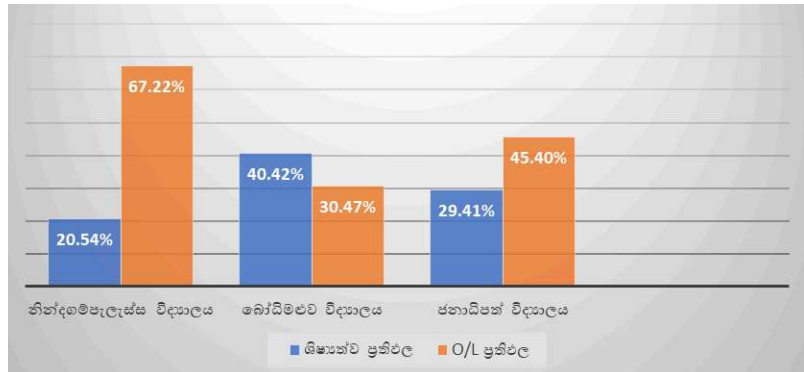

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

මෙහි දී ඉහත තිර ප්‍රස්තාරය මගින් මෙම අධ්‍යයනය සඳහා තෝරා ගනු ලැබූ පාසල් ත්‍රිත්වයේ 2021 වර්ෂයේ එනම් මාර්ගගත අධ්‍යයන ක්‍රමවේදයෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ පාසල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ අ.පො.ස සාමාන්‍ය පෙළ ප්‍රතිඵල සහ ශිෂ්‍යත්ව විභාගයේ ප්‍රතිඵල ප්‍රතිශතයන් සඳහන් කොට ඇත. ඒ අනුව ර/ඇඹි ජනාධිපති විද්‍යාලයෙහි ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රතිඵලය තුළ සමත්ව ඇති ප්‍රතිශතය 29.41% ක් වන අතර ර/ඇඹි බණ්ඩාරවිල විද්‍යාලයෙහි 18.87% ක් ද ර/ඇඹි නිකුත්දැනගැනීමේ විද්‍යාලයෙහි 22.58% ක් ලෙස සමත්ව ඇති ප්‍රතිශතය දක්වා ඇත. එමෙන්ම මෙහි ග්‍රාමීය පාසලක් ලෙස අධ්‍යයනය සඳහා තෝරා ගත් නිකුත්දැනගැනීමේ විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගයෙන් සමත්ව ඇති ප්‍රතිශතය ඉහළ අගයක් ගෙන ඇත.

අ.පො.ස සාමාන්‍ය පෙළ ප්‍රතිඵල දෙස අවධානය යොමු කොට බැලීමේ දී නාගරික පාසලක් වූ ර/ඇඹි ජනාධිපති විද්‍යාලයෙහි සමත්වූ ප්‍රතිශතය 53.85%ක් ද බණ්ඩාරවිල විද්‍යාලයෙහි 44.87%ක් ද නිකුත්දැනගැනීමේ විද්‍යාලයෙහි 22.58%ක් ද ලෙස ප්‍රතිශත සටහන්ව ඇත. මෙම ප්‍රතිඵලවලට අනුව ජනාධිපති විද්‍යාලය මෙම පාසල් ත්‍රිත්වය අතරින් සමත්ව ඇති ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් ඉහළ අගයක් ගෙන ඇත.

ප්‍රස්තාරය 11: 2019 වර්ෂයේ ශිෂ්‍යත්වය සහ අ.පො.ස සාමාන්‍ය පෙළ ප්‍රතිඵල

මූලාශ්‍රය: ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2023

ඉහත ප්‍රස්තාරය මගින් භෞතික අධ්‍යාපනය යටතේ මෙරට සිදු වූ පාසල් අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයෙන් පසුව පැවැත්වූ අ.පො.ස සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයේ ප්‍රතිඵල සහ ශිෂ්‍යත්ව විභාගයෙහි ප්‍රතිඵල ප්‍රතිශතාත්මක ආකාරයට සඳහන් කොට ඇත. එහි දී නින්දගම්පැලැස්ස විද්‍යාලයෙහි ශිෂ්‍යත්ව විභාගයෙන් සමත් වූ ප්‍රතිශතය 20.54%ක් වන අතර බෝධිමළුව විද්‍යාලයෙහි 40.42% ක් ද ජනාධිපති විද්‍යාලයෙහි 29.41% ක් වශයෙන් සඳහන් වන අතර අ.පො.ස සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයෙහි ප්‍රතිඵල දෙස බැලීමේ දී නින්දගම්පැලැස්ස විද්‍යාලයෙහි සමත්වූ ප්‍රතිශතය 67.21% ලෙස සටහන්ව ඇත.

මාර්ගගත අධ්‍යාපනය ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනයට ඇතුළත් වූ මුල් කාලයේ පටන් වර්තමානය වන විට ද පාසල් ගුරුවරුන්, ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් මෙන්ම දෙමව්පියන් ද සමස්තයක් වශයෙන් මුළු පාසල් පද්ධතියද බලපෑමකට ලක් වූ බව තහවුරු වන කාරණයකි. ඒ අනුව මෙම පාසල් පද්ධතියට නව අධ්‍යාපනික රටාවක් ලෙස ඉදිරිපත් වූ මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපනය කොවිඩ් වසංගත සමයේ පාසල් අධ්‍යාපනය අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යා යුතු වීමේ අවශ්‍යතාවය මත ආරම්භ වූව ද එය වර්තමානය වන විට මෙරට ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රධානතම අධ්‍යාපන මාර්ගයකි. එහිදී විවිධ පාඨමාලාවන් මෙන්ම අමතර පංතීන් ද මාර්ගගත අධ්‍යාපනය හරහා ක්‍රියාත්මක වන අතර පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ මෙය ක්‍රියාත්මක වීමේ දී පාසල් පද්ධතියට ධනාත්මක හෝ සෘණාත්මක ආකාරයට යම් බලපෑමකට ලක් වූ කාරණයකි. එහි දී පාසල් අධ්‍යාපනය තුළට මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් වූ යෝජනාවන් මෙම පැනය මගින් විමසූ අතර විවිධ වූ අදහස් ඒ සම්බන්ධයෙන් ග්‍රාහකයන්ගෙන් ඉදිරිපත් විය.

“යෝජනාවන් ගැන කිව්වොත් මම නම් කියන්නේ ඉස්සෙල්ලාම මෙහි විධිමත් බවක් තියෙන්න ඕන, මුලින්ම ගුරුවරුන්ව දැනුවත් කරන්න ඕන, මේ සම්බන්ධයෙන් ඊට පස්සේ

දරුවන්ට යම් දැනුවත් කිරීමක් සහ දෙමව්පියන්ට යම් දැනුවත් කිරීමක් ලැබෙන්න ඕන මේ සම්බන්ධයෙන්, උදාහරණයක් විදිහට ගත්තොත් තාක්ෂණය හරහා වෙන හොඳ දේවල් මෙන්ම එකෙන් වෙන්න පුළුවන් හානිය ගැනත් දරුවන් දැනුවත් කරන්න ඕන, ඒ වගේම ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත පාසල් තුළම මේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕන නම් සම්පත් බෙදීමේ විෂමතාවයක් නැතිව සෑම පාසලකටම, සෑම දරුවෙකුටම ඒ ඒ අවශ්‍ය දේවල් ලැබීමේ වැඩසටහනක් රජයෙන් මැදිහත්වෙලා ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕන.”

“Online Learning හොඳයි හැබැයි ඒකට ඕන පහසුකම් ඕන සමහර පැතිවල ළමයින්ට Signal ගැටලු තියෙනවා, ඒ පැතිවලට අවශ්‍ය WiFi කුලුණු නිර්මාණය වෙන්න ඕන. ඒ වගේම දරුවන්ට අවශ්‍ය තාක්ෂණික පහසුකම්, Device ලැබෙන්න ඕන, අඩුම තරමේ ඒ පාසල්වලට හරි ඒ පහසුකම් සපයන්න ඕන. ඒ වගේම ප්‍රධානතම දෙයක් තමයි රජයෙන් මැදිහත් වෙලා මොකක් හරි ක්‍රමයක් ගේන්න ඔන්න පහසු ගෙවීමේ ක්‍රමයට ළමයින්ට data package ලබා ගන්න”

ග්‍රාහකයන්ගේ යෝජනාවන් දෙස අවධානය යොමු කර බැලීමේ දී මාර්ගගත අධ්‍යාපනයෙන් පාසල් අධ්‍යාපනයට සිදු වූ බලපෑම සහ අභියෝගයන් තහවුරු වන අතර එම අභියෝගයන් ධනාත්මක ලෙස නිරාකරණය කර ගැනීමට ඉහත යෝජනාවන් හේතු වන බව කිව හැකිය.

නිගමනය

මෙම අධ්‍යයනය මගින් විමර්ශනය කිරීමට යොමු වූ ප්‍රධානතම අරමුණ වූයේ මාර්ගගත අධ්‍යයන ප්‍රතිපත්තිය සහ එහි නැඟී එන අභියෝගයන් අධ්‍යයනය කිරීමයි. පාසල් අධ්‍යාපනය යනු යම් කිසි විෂය නිර්දේශයක් යටතේ දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දීම පමණක්ම නොවේ. එහි දී පාසල් අධ්‍යාපනය මගින් අධ්‍යාපනයට අමතරව පාසල් දරුවන්ට අවශ්‍ය ආකල්ප පෞරුෂ වර්ධනය, මෙන්ම අවසන් අරමුණ වශයෙන් සමාජයට වැඩදායී පුද්ගලයන් බිහි කිරීමේ මූලික ක්‍රියාවන් සිදු කරනු ලබයි. මෙම අධ්‍යයනය මගින් හඳුනාගැනීමට හැකි කරුණක් වූයේ පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතියට මාර්ගගත අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය හරහා පාසල් විෂය නිර්දේශය ලබා දීම පමණක් සිදු වන බවත් එය ද සමානව සියලුම පාසල් දරුවන්ට හිමි නොවන බවත් ය. දිගින් දිගට කරුණු අධ්‍යයනය කිරීමේ දී පාසල් අධ්‍යාපන පද්ධතියට මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග සිදු වූ ධනාත්මක බලපෑම මෙන්ම සෘණාත්මක බලපෑම ද හඳුනාගත හැකි විය. පාසල් ගුරුවරුන් සමග සිදු කළ සම්මුඛ සාකච්ඡාව තුළ දී මතු වූ සුභවාදී කාරණයක් වූයේ මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග පරිගණක හෝ වෙනත් තාක්ෂණික පහසුකම් මෙන්ම නව තාක්ෂණය සම්බන්ධයෙන් කිසිදු අවබෝධයක් නොමැති පාසල් දරුවන් මාර්ගගත අධ්‍යයනය ඔස්සේ පාසල් තුළ

අධ්‍යාපන කටයුතු සිදු කිරීමට ආරම්භ වූ දවසේ පටන් තාක්ෂණය සම්බන්ධයෙන් යම් අවබෝධයක් ලබා ගැනීමේ ආරම්භක පියවර සිදු වීමයි. එහි දී පාසල් දරුවන් අන්තර්ජාලය හරහා නව දැනුම් රටාවන් තම පාසල් අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා යොදා ගෙන ඇත. නමුත් පාසල් දරුවන් සහ ගුරුවරුන් මගින් ලබා ගත් දත්තවලට අනුව හඳුනාගත හැකි කාරණයක් වූයේ මෙම තාක්ෂණය හරහා නොමනා ක්‍රියාවලට දරුවන්ගේ යොමු වීමේ ප්‍රවණතාවය වැඩි වීමයි. ඇතැම් පවුල් පරිසරයන් විනාශ වීමේ හේතුව ද ජංගම දුරකථන භාවිතයට අධික ලෙස නැඹුරු වීම බව තහවුරු විය, එමෙන්ම පාසල් අධ්‍යාපනය විශේෂයෙන්ම ප්‍රාථමික අංශය තුළ සිදු වනුයේ ගුරු-සිසු සම්බන්ධතාවයන් සමග වන අතර නමුත් පාසල් අධ්‍යාපනයට එක් වූ මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියක් සමග එහි බිඳ වැටීම මූලික වශයෙන් සිදුවන අතර වක්‍රාකාරව එය පාසල් දරුවන්ගේ පූර්ණ පාසල් අධ්‍යාපනයට විශාල බලපෑමක් ඇති කරනු ලබයි. ද්විතීයික අංශයෙහි දරුවන් වැඩි වශයෙන් සමාජ මාධ්‍ය ජාලා තුළ සැරි සැරීමට ජංගම දුරකථන භාවිත කරන බව ප්‍රමාණාත්මක දත්ත රැස් කිරීමේ දී ප්‍රතිශතාත්මක වශයෙන් තහවුරු වී ඇති අතර ඒත් සමග දරුවන්ගේ අවධානය අධ්‍යාපනය ලැබීම වෙනුවට අනුවන ක්‍රියාවලට යොමු වීමක් සිදු වේ. මෙයට හේතුවක් ලෙස භෞතිකව පාසල් තුළ සිදු කරනු ලබන පාසල් අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයේ දී ගුරුවරයා සහ පාසල් සිසුවා අතර ගොඩනැගුණු සම්බන්ධතාවයේ බිඳ වැටීම ලෙස කිව හැකි අතර අනෙක් අතට දරුවා සහ දෙමව්පියන් අතර පවතින සම්බන්ධතාවයෙහි බිඳවැටීම ද මෙයට ප්‍රබලතම සාධකයක් වූ බව කිව හැකිය. මාර්ගගත අධ්‍යාපනයත් සමග දරුවන්ගේ දවසින් වැඩිම කාලයක් ජංගම දුරකථනයත් සමග ගෙවී යාම මෙන්ම ඇතැම් දරුවන්ගේ දෙමව්පියන් ද ජංගම දුරකථනයට ඇබ්බැහි වීමද පාසල් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය බිඳවැටීමට ප්‍රධානතම කාරණයක් විය. කෙසේ වෙතත් කුන්වන ලෝකයේ රටක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් දරුවන්ට මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය එක් වීම සතුටට කරුණක් ලෙස මතුපිටින් හඳුනා ගත හැකි වුව ද අභ්‍යන්තර වශයෙන් එහි ක්‍රියාත්මක වීම පිළිබඳව සොයා බැලීමේ දී ශ්‍රී ලංකාව තුළ මෙම මාර්ගගත අධ්‍යාපනයෙහි ක්‍රියාත්මක වීම 50% කින් පමණ සිදු වූ බව හඳුනාගත හැකිය. විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය පාසල් තුළ පාසල් දරුවන් වැඩි වශයෙන් අධ්‍යාපනය අත් හැර දැමීමට පවා කටයුතු කොට ඇති අතර එයට හේතුව වූයේ පරිගණකයක් නොමැති වීම හෝ දුරකථන සංඥා ගැටලු වේ. භෞතික අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදය යටතේ ශ්‍රී ලංකාවෙහි පාසල් අධ්‍යාපනය සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කළ පොදුවේ සියලුම දරුවන් හට ලබා ගත හැකි වුවද මාර්ගගත අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදය හරහා පාසල් අධ්‍යාපනය ද සීමාවීමකට ලක්ව ඇත. මෙම සමස්ත කරුණු කාරණා විශ්ලේෂණය කර බැලීමේදී ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනය පද්ධතියට මාර්ගගත අධ්‍යාපනය එක් වීම අභියෝගයන් රාශියකට මුල පිරීමක් බව නිගමනය කළ හැකිය.

Akuratiya, D. A., & Meddage, D. N. (2020). Students' perception of online learning during COVID-19 pandemic: A survey study of IT students. *Tablet*, 57(48), 23.

Aliyyah, R. R., Rachmadtullah, R., Samsudin, A., Syaodih, E., Nurtanto, M., & Tambunan, A. R. S. (2020). The perceptions of primary school teachers of online learning during the COVID-19 pandemic period: A case study in Indonesia. *Online Submission*, 7(2), 90-109.

Dumford, A. D., & Miller, A. L. (2018). Online learning in higher education: exploring advantages and disadvantages for engagement. *Journal of computing in higher education*, 30, 452-465.

Gunawardana, K. (2005, August). An Empirical Study of potential challenges and Benefits of Implementing E-learning in Sri Lanka. In Special Issue of the International Journal of The Computer, the Internet and Management (2005), Proceedings of the Second International Conference on eLearning for Knowledge-Based Society

Hart, C. M., Berger, D., Jacob, B., Loeb, S., & Hill, M. (2019). Online learning, offline outcomes: Online course taking and high school student performance. *Aera Open*, 5(1), 2332858419832852.

Hettiarachchi, S., Damayanthi, B. W. R., Heenkenda, S., Dissanayake, D. M. S. L. B., Ranagalage, M., & Ananda, L. (2021). Student satisfaction with online learning during the COVID-19 pandemic: a study at state universities in Sri Lanka. *Sustainability*, 13(21), 11749.

Jethro, O. O., Grace, A. M., & Thomas, A. K. (2012). E-learning and its effects on teaching and learning in a global age. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 2(1), 203.

Liyanage, I. K. (2014). Education system of Sri Lanka: strengths and weaknesses. *Education System Sri Lanka*, 116-40

Mathrani, A., Sarvesh, T., & Umer, R. (2022). Digital divide framework: online learning in developing countries during the COVID-19 lockdown. *Globalisation, Societies and Education*, 20(5), 625-640

Oncu, S., & Cakir, H. (2011). Research in online learning environments: Priorities and methodologies. *Computers & Education*, 57(1), 1098-1108.

Xu, D., & Jaggars, S. S. (2013). The impact of online learning on students' course outcomes: Evidence from a large community and technical college system. *Economics of Education Review*, 37, 46-57.

Zembylas, M., Theodorou, M., & Pavlakis, A. (2008). The role of emotions in the experience of online learning: Challenges and opportunities. *Educational Media International*, 45(2), 107-117.